

2005

Nezáleží,
jak klikatá je vaše cesta,
ale s kým jdete

Usilujeme o důstojné postavení českého
zemědělství a potravinářství v EU

S téměř 80miliardovým obrátem patří AGROFERT k desítko největších společností v České republice. Již od svého vzniku v roce 1993 obchodujeme s partnery v celé Evropě i zámoří. Jako investor jsme vstoupili do Evropské unie v roce 2002. V Německu jsme koupili a úspěšně provozujeme velký chemický podnik. Patříme mezi největší české investory v zahraničí. Jen ve Slovenské republice jsme zprivatizovali dvě velké chemické továrny a desítku firem v zemědělství. Proto víme, jak na věc. Společně s námi nemusíte ztrácet odvahu. O naši sílu a finanční stabilitu se můžete opřít, ať své podnikatelské plány nasměrujete kamkoliv.

AGROFERT
úspěšná česká cesta

ECM Prague Open
HERNYCH NA ŠTVANICI
NEPROHRÁVÁ

Interview
FRANTIŠEK STEJSKAL

Golf na Karlštejně
MISTRA URČILA
AŽ ROZEHRÁVKA

Ze společnosti
ROK SKONČIL
V LETENSKÉM ZÁMEČKU

I. Č E S K Ý L A W N - T E N N I S K L U B P R A H A

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI

AGROFERT
 HOLDING, a.s.

HSBC
ECM
TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY
Ferona
SAFINA
CHEMOPROJEKT
SUBTERRA
TECNIFIBRE
PROKENNEX
ŽSBRNO
JAKOBE
 AUTODOPRAVA

REAL
 TISK

Vážení členové klubu,

máme za sebou několik let zkušeností s bulletinem I. ČLTK News, který jistě plnil svůj účel. Ve srovnání s úrovní časopisů jiných evropských velkoklubů bylo ale zapotřebí pomýšlet na rozšíření a zkvalitnění formy i obsahu. A tak držíte v ruce první číslo klubového magazínu s novým titulním názvem I. ČLTK REVUE, který plánujeme vydávat dvakrát ročně, a to v únoru a v srpnu.

Přestože vydávání nového magazínu bude výrazně nákladnější, věřím, že přinese užitek ve větší informovanosti členů o veškerém dění v klubu, že se mnoho výtisků dostane i do rukou příznivců tenisu, kteří dosud nejsou našimi členy a které přimějí popřemýšlet o možném vstupu do našich řad. Jsem přesvědčen, že si nový časopis přečte i řada mladých hráčů a jejich rodičů a že budou moci posoudit naši práci s dětmi a mládeží, právě tak jako nabízené zázemí v I. ČLTK Praha. Věřím, že prostřednictvím I. ČLTK REVUE mnoho tenisových příznivců pozná, že se na Štvanici staráme i o rekreační hráče a pestrý klubový život, že se zde hraje nejen špičkový tenis, ale i řada mládežnických turnajů, že u nás mají prostor firemní turnaje a tudíž i podnikatelské aktivity a samozřejmě i základna pozdějších úspěchů - tenisová školička. I. ČLTK REVUE budeme rádi posílat i všem partnerům v celosvětovém sdružení stoletých klubů CENTENARY TENNIS CLUBS a chtěli bychom ji distribuovat i do velkých pražských business center. Věřím, že každé další číslo klubového časopisu bude netrpělivě očekáváno a naši členové i další příznivci tenisu si ho rádi přečtou. Kromě toho by archivování jednotlivých výtisků mělo sloužit pro budoucí generace jako kronika naší tenisové doby.

 Vladislav Šavřda,
 manažer I. ČLTK Praha

Rok 2005 ve zkratce

- Ivo Minář se v lednu probojoval z kvalifikace až do finále turnaje v Sydney, kde podlehl světové dvojce Hewittovi; Hernych hrál semifinále v Aucklandu, Benešová v Hobartu, Kleinová vyhrála turnaj ITF/25 000 v Belfortu.
- Michaela Paštková se s Gabrielou Navrátilovou prodrala do semifinále čtyřhry Australian Open.
- František Čermák vyhrál v únoru po boku Friedla čtyřhru v Buenos Aires a Costa Do Sauipe, Martin Damm triumfoval s Radkem Štěpánkem v Marseille a v Dubaji.
- Michaela Krajicková zvítězila na turnaji ITF/75 000 v Ortisei.
- Čermák s Friedlem vyhráli dubnové turnaje v Casablance a Estorilu.
- Květnový Prague Open vyhráli Ruska Safinová a podruhé za sebou Jan Hernych, Ivo Minář se prodral do finále challengeru v Prostějově.
- Štvanický areál byl rozdělen mezi ČTS a I. ČLTK konečně i na katastrálních mapách.
- Ivo Minář se v červenci probojoval do semifinále v Amersfoortu, Čermák vyhrál s Friedlem čtyřhru v Gstaadu a ve dvouhře došel tamtéž do čtvrtfinále.
- Ivetta Benešová si v srpnu zahrála semifinále ve Forest Hills.
- V neděli 28. srpna se uskutečnil klubový den na Štvanici, vítězi deblového turnaje se stali sourozenci František a Eliška Stejskalovi.
- V zářijové extralize prohrál tým I. ČLTK v semifinále s pozdějším vítězem TK Neridé.
- Od 1. října je na Štvanici v provozu golfový simulátor Full Swing.
- Michaela Krajicková, Kateřina Böhmová a Sandra Kleinová získaly první týden v říjnu turnajové tituly: Míša triumfovala na turnaji WTA v Taškentu, Böhmová v Barceloně (ITF/75 000) a Kleinová v Boltonu (ITF/25 000); Krajicková stihla ještě semifinále v Hasseltu.
- Mistry I. ČLTK v golfu se stali na Karlštejně František Münster a Tereza Pigová.
- Petr Šimůnek, člen výboru I. ČLTK, byl na listopadovém výročním zasedání v Lausanne zvolen do devítiletého řídicího výboru Centenary Tennis Clubs (CTC).
- Lucie Hradecká vyhrála turnaje ITF/25 000 v Průhoncích.
- Vítězkou prosincového turnaje na golfovém simulátoru se stala Andrea Šavrdová.
- Rok 2005 zakončil 17. prosince tradiční vánoční večer I. ČLTK v Letenském záměčku, jehož součástí bylo i premiérové vyhlášení »Štvanických kanárů«.

03/ »Herňa« na Štvanici neprohrává

06/ Samostatní už i na mapě!

08/ Stalo se...

12/ Interview/František Stejskal

14/ Sezóna 2005 očima Vladislava Šavrdy

16/ V extralize snad znovu o prémie

18/ Michaela Krajicková/Štvanici vděčím za hodně

20/ Rozhovor/Jaroslav Jandus

22/ Safina Cup/Šance »otratk« se

24/ Školička je plná talentů!

26/ Hrají na Štvanici/Václav Klaus

27/ Mistra určila až rozehrávka

30/ Pavla Huťku bitva zničila

32/ Stalo se ve světě...

34/ Ze společnosti/Rok skončil v Letenském záměčku

38/ Štvanické bitvy/Titul starý víc než třicet let

40/ Na slovíčko/Hana Kurzová

»Herňa«
na Štvanici
neprohrává

Mohl si někdo přát lepší vyvrcholení? Asi těžko. ATP Challenger 2005, mužskou část ECM Prague Open, který je chloubou klubu, vyhrál loni v květnu Jan Hernych, hráč I. ČLTK. Podruhé za sebou! O rok dřív porazil ve finále klubového spoluhráče Iva Mináře, tentokrát Jiřího Vaňka. Jestli někoho na domácích kurtech krutě svírá nervozita, Honzu určitě ne.

„Já hraju na Štvanici rád, podpora mých nejbližších a kamarádů v hledišti mi dělá dobře,“ svěřil se skromně »Herňa«. Triumfoval přesto, že se v průběhu turnaje párkrát trápil, protože životní forma byla daleko. Cestou k obhajobě postupně vyřadil Portase, Blanka, G. Lapentihho a Vliegenu, o titul se rval tři sety s Vaňkem - 3:6, 6:4, 6:3.

Ruska Safinová při loňském turnaji WTA Tour potvrdila roli největší favoritky

Jan Hernych loni na Štvanici vyhrál podruhé za sebou a při Prague Open nastřádal deset vítězných zápasů v řadě

„Honza má asi trochu jiné myšlení. Řadu hráčů domácí prostředí stresuje, ale jeho naopak motivuje,“ usmál se Vladislav Šavřda, ředitel Prague Open a manažer I. ČLTK, klubu, který byl tradičně jedním z hlavních partnerů turnaje.

Turnaj WTA Tour vyhrála nasazená jednička Ruska Safinová. Z českých hráček dokráčela nejdál finalistka Ondrášková, štvanicá jednička Iveta Benešová prohrála ve čtvrtfinále s pozdější vítězkou, stejně jako druhá hráčka domácího klubu Michaela Paštiková - ta už ve 2. kole.

V areálu byl od soboty 7. května devět dnů pořádný mumraj. Štvanice hostila poprvé »minigrandslam« - stotisícový ATP Challenger a turnaj WTA Tour s dotací 140 tisíc dolarů v jediném týdnu. Ale stížnosti? „Žádné nebyly, aspoň o nich nevím,“ liboval si Vladislav Šavřda a Jiří Fencel, ředitel turnaje WTA Tour, dodal: „Máme maximálně pozitivní ohlasy od hráček i trenérů. Třeba tréninky fungovaly bez sebemenších problémů, i díky tomu, že máme k dispozici čtyři kurty na Slavoji.“

Štvanice se na turnaj vyšňořila. Areál přímo zářil, po letech došlo i na vylepšení centru, byť se v blízké budoucnosti počítá s jeho totální rekonstrukcí, respektive zakrytím posuvnou střechou. Ocenili to i diváci, o turnaj byl znovu zájem a navzdory konkurenci hokejového mistrovství světa ve Vídni i prostor v médiích. Postaralo se o to i atraktivní hráčské obsazení.

V turnaji žen se kromě nasazené jedničky Safinové objevila - byť na jediný zápas - i někdejší světová hvězda a semifinalistka Wimbledonu 2000 Jelena Dokičová (vyřadila ji Ondrášková), hrály Kostaničová, Tanasugarnová, Diazová-Olivaová, Weingärtnerová a krom hráček domácího klubu i další Češky včetně Koukalové (v semifinále ji vyřadila Ondrášková) a Strýcové. V ATP Challengeru se kromě plejády českých hráčů (Zib, Vaněk, Vik, Minář, Tabara, Dlouhý...) představili Monfils, Sluiter, Wessels, Baghdatis, Nieminen, Saretta, Dupuis nebo Scott Draper.

Ivo Minář v květnu na Štvanici finále z roku 2004 - tehdy podlehl Hernychovi - neobhájil. Už v lednu se ale zaskvěl v Sydney - dokráčel do finále turnaje ATP Tour proti Hewitovi!

Prezident Václav Klaus na terase klubové restaurace na Štvanici v rozhovoru s manažerem I. ČLTK Vladislavem Šavřdou a Sandrou Kleinovou. Závěr turnaje si nemohl nechat ujít.

Michaela Paštiková se loni v lednu probojovala s Gabrielou Navrátilovou do semifinále Australian Open v deblu! Při květnovém Prague Open měla smůlu na los, už ve druhém kole dvouhry ji čekala nasazená jednička a pozdější vítězka Safinová...

PRAGUE OPEN

Ten dokonce jako jeden z prvních otestoval zbrusu nový golfový simulátor Full Swing. A byl to pořádný ostrý test - Australan totiž krátce před turnajem získal kartu pro profesionální sérii PGA! Květnový Prague Open jedním slovem klapl, a to po všech stránkách. I zásluhou řady členů a zaměstnanců klubu. „Byl to frmol, ale všichni ho zvládli,“ vystavil všem zainteresovaným lichotivé vysvědčení Vladislav Šavřda.

Za kulisami odvedl velký kus práce šéf údržby Jozef Prokeš. Pro něj začal Prague Open už o tři týdny dřív než přijeli na Štvanici tenisté. „Upravovali jsme kurty a zeleň v areálu, instalovali reklamní bannery a informační tabule, stavěli v hale Players Lounge, prostory V.I.P. a tiskové středisko, rozváděli kabeláž... Při turnaji jsem fungoval od pěti ráno do půlnoci, často ještě déle, ale jinak to nejde, turnaj, to je úplně jiný režim. Jeli jsme na plný kotel, ale pokud to člověka baví,

dá se to zvládnout,“ usmál se a dodal: „Každý rok se nám turnaj připravuje lépe, protože jsme chytřejší a zkušenější. A myslím, že spousta vylepšených maličkostí posunula Prague Open po všech stránkách hodně dopředu.“ Toho si je vědom i prezident klubu František Stejskal. A hřeje ho u srdce, že slavný klub, kde »bafuňali« už jeho děda a tatínek, navazuje na někdejší tradice i pořádáním velké mezinárodní akce. „Tenhle turnaj, to je pro nás hodně dobrá vizitka,“ komentoval pražský týden a Vladislav Šavřda dodal: „Prague Open je výkladní skříň klubu. Je to otázka image, partnerství v takovém turnaji dále zvyšuje prestiž klubu. A já jsem přesvědčen, že nám členové odpustí, že v týdnu Prague Open je hraní na Štvanici omezené. Na oplátku mají všichni, od dětí a juniorů až po rekreační hráče, možnost vidět špičkový světový tenis.“ Měli by ho vidět i letos. Letošní Prague Open se hraje v týdnu od 8. května.

Samostatní už i na mapě

Mnozí snad už ani nevěřili, že se to podaří. Totiž rozdělit štvanický areál mezi I. ČLTK a tenisový svaz i na Katastrálním úřadě. Nicméně stalo se, od května existují dva vlastníci nejen podle smlouvy, ale i na katastrálních mapách.

Historii nezná jen málokdo, ale přesto: Když na Štvanici v polovině 80. let vyrostl zbrusu nový areál s monstrózním centrkurtem, přišel I. ČLTK de facto o své útočiště, Štvanice byla od té chvíle majetkem svazu. Oba subjekty od té doby fungovaly na ostrově na základě smlouvy o spoluužívání areálu, kterou v roce 1991 podepsali František Stejskal za I. ČLTK a tehdejší předseda svazu Jiří Lendl. V roce 1996 byla smlouva novelizována, ale nejdůležitější chvíle přišla zhruba před třemi lety.

„Šéf tenisového svazu Ivo Kaderka přišel se vstřícnou myšlenkou rozdělení celého areálu v návaznosti na tradici klubu, což nejlépe postihuje historii, ale i investici do nového areálu. O ten jsme výstavbou nové Štvanice v podstatě přišli,“ říká prezident

I. ČLTK František Stejskal a pochvaluje si, že smlouva o rozdělení areálu podstatně přispěla k pročištění ovzduší mezi klubem a svazem. „Řada prostor zůstává společných, například pevná hala pod centrkurtem, restaurace nebo regenerace, a jejich využívání funguje zcela bez problémů a ke spokojenosti všech, kurty a kanceláře jsou striktně rozděleny.“

Svaz je tak vlastníkem centrkurtu a veškerých prostor v jeho útrobách. Smlouva, na jejímž základě dnes na Štvanici sousedí ČTS a I. ČLTK, už funguje řadu měsíců, teprve v květnu 2005 ji ovšem »posvětili« i na katastru. „Administrativa byla únavná a vyžádala si mnohem víc času než jsme předpokládali, ale zřejmě to jinak nešlo. Bylo nutné pořídit geometrický plán, získat souhlas řady subjektů včetně magistrátu, rozdělit energie, vyčistit zápisy na katastru... Díky tomu ale dnes hospodaříme skutečně na svém, jak personálně, tak ekonomicky, a máme velmi korektní vztahy s tenisovým svazem,“ pochvaluje si manažer I. ČLTK Vladislav Šavřda.

Pohled na štvanický areál v průběhu Prague Open 2005 - centrkurt patří podle smlouvy tenisovému svazu, zbývající kurty obhospodařuje I. ČLTK Praha

Terasa klubové restaurace a v pozadí bazén, v létě členy klubu hojně využívány

Luxurní regenerační linka s bazénem a vířivkou je majetkem svazu, členové I. ČLTK ji však mohou využívat

Nová budova centrály HSBC, Londýn, Canary Wharf

Finanční skupina HSBC

patří s více než 9700 pobočkami v 77 zemích a teritoriích, 110 milióny klienty a 260 tisíci zaměstnanci k největším a kapitálově nejsilnějším finančním a bankovním institucím na světě. HSBC Bank plc Vám nabízí své služby prostřednictvím svých poboček v Praze a Bratislavě.

HSBC
The world's local bank

Ivo Minář & Jan Kurz: Šance pro dva

Ivo Minář má od poloviny prosince nového kouče. Je jím Jan Kurz, v minulosti mj. úspěšný trenér Sukové, Novotné, Švíglerové, McNeilové a Strnadové. „Líbí se mi, že je do tenisu blázen, že prožívá každý balón, i v tréninku. Věřím, že mi může pomoci po taktické stránce i v profesionálním přístupu. A taky jsem rád, že se mnou bude jezdit na turnaje, to mi minulý rok chybělo,“ říká Ivo. Jan Kurz se rozhodoval dlouho, ale nakonec kývl. „Je to velký tenis, po kterém se mi stejskalo. A jsem přesvědčen, že Ivo má šanci jít nahoru,“ říká a vysvětluje: „Není opotřebovaný, výrazněji se začal prosazovat až v dorostu, a taky není z »rozmažené rodiny«, což se, aspoň doufám, projeví v jeho chuti a vůli něco dokázat. A přiznávám: Beru to i jako výzvu.“

Zn.: Hole s sebou!

Kdo zaparkuje v zimních měsících u Negrelliho viaduktu, možná nevytáhne z auta rakety, ale golfové hole. V útrobách malého centru je totiž nově lákadlo: golfový simulátor Full Swing s 38 světovými hřišti! „Byl to můj nápad, jsem asi největší golfový fanatik v klubu, i když Jirka Hřebec, Zdeněk Krampera, Martin Zenkl, Milan Šrejber a někteří další zase tolik nezaostávají,“ usmívá se Vladislav Šavřda. Špičkový simulátor, další možnost vyžití nejen pro členy, si klub pořídil díky bezúročně půjčce Milana Šrejbra. „Věřím, že přes zimu bude o simulátor zájem a že si na sebe vydělá, protože poptávka v Praze pořád ještě převyšuje nabídku. Golfisté jistě ocení i bezplatné hlídání parkoviště a vyhledávanou kuchyni klubové restaurace Kogo.“ Volné hodiny a ceník najdete na internetu na stránkách www.cltk.cz v podsekcí golfový simulátor. Ceny - bez nutnosti platit vstup - patří k nejnižším v Praze, členové klubu mají další slevy.

Simulátor už otestovala nejen Iveta Benešová, ale také Australan Scott Draper, účastník ECM Prague Open

Navštivte klubového fyzioterapeuta

Řada členů klubu kvitovala zřízení kadeřnictví, manikúry a pedikúry v areálu I. ČLTK. Od podzimu máme další tip: Dvakrát týdně, v úterý (17.30 - 20.30) a ve čtvrtek (16.00 - 19.00), je na Štvanici k dispozici závodním i rekreačním hráčům fyzioterapeut Petr Routner, jenž spolupracuje s daviscupovým reprezentantem Janem Hernychem a každoročně působí při ATP/WTA Prague Open. Seznam fyzioterapeutických výkonů a ceník je k dispozici v recepci klubu. Objednávat se můžete buď telefonicky přímo u Petra Routnera (tel.: 602 393 203) nebo přes klubovou recepci.

A letos do Bruselu!

Víc živo než obvykle bylo na Štvanici první týden v červenci. Z Bruselu totiž přijela návštěva: prezident Royal Leopold Clubu Maurice Ulens přivezl deset dětí z největšího belgického klubu, který je stejně jako I. ČLTK Praha členem Centenary Tennis Clubs (CTC), sdružení stoletých klubů. O malé Belgičany bylo v Praze perfektně postaráno. Dopoledne většinou trénovali na Štvanici, odpoledne měli bohatý program od prohlídky Prahy až po výlet na Karlštejn. „Byla to příjemná akce, nápad prezidenta Royal Leopold Clubu. Belgičané bydleli v rodinách, třeba u nás tři kluci zhruba ve věku našeho dvanáctiletého Davida,“ vzpomněl na letní oživení Petr Šimůnek, člen výboru I. ČLTK. Sdružení stoletých klubů si totiž dává za cíl rozvíjet přátelské vztahy a kontakty mezi kluby a tohle je jedna z forem. O příštích prázdninách vyrazí pro změnu žáci a junioři I. ČLTK do Bruselu.

Deblům kralovali Stejskalovi

Klubový den I. ČLTK se v neděli 28. srpna nad očekávání vydařil. Někteří dali přednost jen debatám, odpočinku u bazénu a gurmánským lahůdkám restaurace Kogo, v deblovém turnaji ovšem válčilo dvanáct párů. Vítězi se nakonec stali sourozenci František a Eliška Stejskalovi, kteří ve finále porazili další mix Luboš Zahradník - Scholleová. Odměna, čtyři volné hodiny v průběhu halové sezóny, vítěze nepochybně potěšila. Poraženými semifinalisty byli Pavel Zahradník - Mikulec a Matějovský - Horčíčka. Příjemný den na Štvanici zakončilo posezení s podvečerním grilováním.

Před deblovou bitvou: zleva Tomáš Bělohradský, Hana Kopřivová, František Kopřiva a Luboš Štych

»Kurtožrout« roku: Vladimír Horčíčka

Na Štvanici se mu líbí. „Je tady dost kurtů, úžasné zázemí a restaurace, bazén, můžu tady potkat pana prezidenta Klause, což je také milé... A zabaví se tu i moje malá dcera,“ vypočítává Vladimír Horčíčka (na snímku), proč tráví ve »svém« klubu tolik času. Právě to se mu ale stalo osudným: byl totiž vyhlášen »Kurtožroutem« roku 2005! V letní sezóně 2005 odehrál neuvěřitelných 125 hodin! „Nemůžu uvěřit, že bych hrál nejvíc ze všech, mám pocit, že někteří jiní hrají ještě častěji. Třeba Petr Levý,“ usmívá se Vladimír Horčíčka. Na druhém místě skočil Jovo Savič (111,5 hodiny) a na třetím Petr Levý (110).

Přijďte na angličtinu!

Učíte se anglicky? Nevadí, přesto - nebo možná právě proto! - pro vás máme zajímavou nabídku. A to zvláště pro ty z vás, kdo už anglickým jazykem částečně vládnete, ale máte ostych při konverzaci. Rozšířili jsme totiž dohodu o spolupráci s americkou lektorkou angličtiny Julií Fishman. Od září má k dispozici učebnu, ve které probíhají privátní nebo maloskupinové lekce. Velmi uvítáme, když se mezi zájemci o výuku objeví co nejvíce dětí, které se sice ve školách angličtinu učí, ale chybí jim praktická konverzace i umění rozumět rodilým mluvčím.

Devítka? Rebound Ace!

Chvilí to trvalo, ale od podzimu se dá i na Štvanici hrát na betonu! Pardon - na tvrdém »australském« povrchu Rebound Ace. Nový kabát a na zimu i »bublinu«, další nafukovačku, dostal kurt č. 9. „Máme další kurt pro zimní hraní, který navíc přivítali závodní hráči,“ říká šéftrenér I. ČLTK Jaroslav Jandus. Rebound Ace totiž nabízí ideální možnost tréninku špičkovým hráčům, aby se připravili na turnajové série v Americe a v Austrálii. Navíc prodlouží sezónu do časného jara a pozdního podzimu, kdy už se na antuce hrát nedá. Kompletní rekonstrukce »devítky« firmou Oáza Říčany přišla na 2 milióny korun.

Bolina na Štvanici

Seděli na terase klubové restaurace jako by si spletli stadióny! Hokejoví sudí Bolina a spol. Anebo ne? „Fasoval jsem u Aley věci a narazil na tuhle mikinu. Kluci hlásili, že to je bomba, tak jsem ji vzal třikrát,“ smál se Radek Štěpánek, Ioni česká jednička, před jedním z podzimních tréninků na Štvanici ve společnosti svých trenérů Marka Všetického (uprostřed) a Tomáše Krupy. Pruhovaný rozhodcovský dres ho natolik uchvátil, že se v něm ukázal i na posledním turnaji roku v Paříži-Bercy. Samozřejmě jen při rozehrávce...

Na sety to mají 18:18

Luboš Zahradník (vlevo) a jeho bratr Pavel jsou oporami »céčka« I. ČLTK ve II. třídě a v prestižním deblu dokáží porazit pár Pavel Huťka - Stejskal. Luboš je na Štvanici mezi rekreačními hráči (i když jemu může znít tenhle termín právem pejorativně) jedničkou roku 2005, o výsadní postavení se přetahoval právě s bratrem. „Na sety to spolu máme 18:18, ale při štvanickém satelitu se mi dařilo o malinko víc. Jeden turnaj jsem vyhrál a jednou byl ve finále, brácha taky jednou vyhrál a podruhé hrál semifinále,“ usmívá se Luboš. Debla spolu ale bratři nehrají. Důvod je prozaický: Pro drtivou většinu soupeřů by byli nestravitelným soustem. A jaké má loňská jednička další tenisové plány? „Úplně obyčejné: Chci hrát tenis co nejdéle to půjde.“

Petr Šimůnek v řídicím výboru CTC

Centenary Tennis Clubs (CTC), sdružení stoletých klubů, má od listopadového výročního zasedání v Lausanne deset nových členů. Jsou mezi nimi mj. The Edgbaston Priority Club z Birminghamu, který patří k nejstarším ve Velké Británii, a nejstarší kanadský klub - The Toronto Lawn Tennis Club. Sdružení tak má 44 registrovaných klubů, z toho 30 z Evropy. Co je ovšem potěšitelné: členem nově zvoleného devítičlenného řídicího výboru CTC je i zástupce I. ČLTK Praha Petr Šimůnek - na fotografii ho nepochybně najdete sami. Prezidentem byl jednohlasně zvolen pan Juan M. Tintoré, který stojí v čele slavného Real Club de Tennis Barcelona 1899 (na snímku v první řadě uprostřed).

Štěpána inspirovala babička

Sedmiletý Štěpán Langpaul je jedním z nešikovnějších kluků v tenisové škole I. ČLTK. „Hlavně ho tenis ohromně baví, úplně ho pohltil,“ říká trenérka Jana Pikorová. Štěpán chodí dvakrát týdně do školičky, taky do sobotní přípravy, v neděli navíc trénuje individuálně. K tenisu ho prý přivedla babička, náruživá tenistka, na Štvanici ho pro změnu vodí maminka. „Štěpán začal na Vyšehradě, ale nebylo to podle mých představ, tak jsme to drze zkusili v ČLTK, protože to je Mekka tenisu u nás, a - vyšlo to,“ usmívá se Štěpánův tatínek a prozrazuje, že Štěpán touží pořad vyhrávat. Stojí za zmínku, že byl i členem družstva výběru Prahy, které vyhrálo mistrovství republiky v minitenisu.

Premiéra patřila ženě

Před Vánoci se sice málokdo ubránil tradičnímu shonu, ale na golf čas zbyl. Simulátor Full Swing byl »pokřtěn« turnajem pro členy klubu a pozvané hosty ve dnech 16. - 18. prosince. A přestože některé flighty dopovaly nepovolenými tekutinami, úroveň premiérového turnaje byla velmi solidní. Na hřišti Oakland Hills Country Club se hrálo na rány s odpočtem handicapu a s výsledkem 58,8 netto zvítězila Andrea Šavrdová (HCP 24,2 - 83 ran) před Jiřím Hřebcem (62,7 netto, HCP 11,3 - 74 ran), jenž zahrál nejlepší brutto výsledek, a Zdeňkem Kramperou (63,5 netto, HCP 16,5 - 80 ran). Ve hře na rány bylo pořadí Hřebec (74), Šavrdá (79), Krampera (80).

SUBTERRA

člen DDM Group

TRADICE A NOVÁ SÍLA

- jsme spolehlivý partner na stavebním trhu, v podzemí i na povrchu, doma i v zahraničí
- nabízíme stavby dopravní, podzemní, inženýrské, vodohospodářské, bytové a občanské

František Stejskal: Vím, že jsem »konzerva«

Je mu osmapadesát, ale pořád má spoustu ideálů. Hlavně těch souvisejících se Štvanicí. Pardon: s I. ČLTK Praha. FRANTIŠEK STEJSKAL je totiž s nejstarším a nejslavnějším českým klubem srostlý víc než kdokoli jiný, a zdaleka nejen proto, že je už patnáct let jeho prezidentem. Na Štvanici totiž »bafuňarili« i jeho tatínek a dědeček. A on tuhle tradici neporušil.

Mnozí členové klubu to nepochybně vědí, ale přesto - kde začala tenisová tradice ve vaší rodině?

„Děda se do Prahy přičlenil do rodu Vávrů, to byla vážená pražská mlynářská rodina, u Mánesa měli mlýn. Do I. ČLTK vstoupil někdy na přelomu století, později byl i členem výboru. A když se v roce 1929 postavila nová klubovna, stal se jedním z největších mecenášů. Táta pak šel v jeho stopách.“

A v padesátých letech si asi s tenisem prožil své, že?

„Po válce, v padesátých letech, musela spousta lidí z klubu změnit profesi. Táta dělal řidiče, závozníka, taky na Kladně v hutích. Doktor Kodeš, právník, musel k soustruhu. Klasickým příkladem byl pan doktor Souček, hrozně krásnej člověk. Život ho natolik přiskřípl, že odevzdal byt v Pštrosovce a šel dělat na Štvanici správce. Podobně dopadla spousta lidí a klub pro ně byl oázou, která fungovala pořád stejně. Scházela se tu inteligence, lidi, kteří to odskákali, ale psychicky se nezhroutili. Já byl malej kluk, ale vím, jak si členové klubový život užívali. I tyhle vzpomínky mě přiměly, abych začal pro ČLTK taky něco dělat, navíc jsem klubu za spoustu věcí vděčný. To je vlastně moje největší motivace, proč to dělám.“

Vy se ale zřejmě snažíte na všechny ty tradice nejen vzpomínat, že?

„Snažím a nijak se tím netajím, prostě

jsem stará konzerva (smích).

Já si ale myslím, že to je správná cesta. Chci především jedno: aby tady maximálně fungoval klubový život. I když si samozřejmě uvědomuju, že doba se změnila. Říkám, že jsme sportovně-společenský klub, tak jako to bývalo dřív. Snažíme se proto o členy klubu starat po všech stránkách. Nabízíme jim i řadu dalších aktivit než jen tenis, společenské akce, chceme, aby sem lidi chodili rádi. I proto jsem rád, že je tady kvalitní restaurace, kde se dá dobře najíst, nebo jen tak posedět a poklábosit.“

Vy jste si nepochybně vysnil ideálního člena...

„Vysnil. Představuju si, že sem rodiče přivedou do školičky kluka, který se tady naučí tenis, projde závodními družstvy, pak bude trénovat nebo i bafuňarit a až bude mít šest křížků, tak sem bude chodit třeba jen hrát karty a kroutit u piva hlavou nad tím, jak to ti mladí hrajou bídne. A možná sem jednou přivede vnuka...“

Krásná představa. Máte ještě nějakou další?

„Samozřejmě. Třeba si představuju - už asi deset let, jak rozšíříme areál za Negrelliho viadukt, o kurty na Slavoji, což je jediná plocha na ostrově určená Územním plánem pro sport. Je to dost těžký boj, nekonečná jednání. Tendr na revitalizaci ostrova vyhrála už před

časem firma Meridian Spa, ale pak přišla komplikace, protože zimák je památkově chráněná stavba. Věřím ale, že to jednou dopadne a že na Slavoji budeme pokračovat v duchu staré Štvanice.“

Vám se stávající areál nelíbí?

„Líbí, ale je to moderna, železo a beton. Nic proti tomu, ale pro klubový život, který chce navázat na někdejší tradici a atmosféru, si umím představit lepší prostředí. Jinak jsem samozřejmě rád, že se konečně podařilo dotáhnout rozdělení areálu mezi I. ČLTK a tenisový svaz i na papíře, v katastrálních mapách. Teď jsme konečně samostatní se vším všudy.“

Co vás v poslední době - pokud jde o klub - ještě potěšilo?

„Spousta věcí. Mám radost z každého jednotlivého výsledku našich hráčů, z toho, když vidím, že mají ke klubu vztah, že nehrají extraligu pro peníze, ale protože jsou tady doma. A taky jsem rád, že máme řadu partnerů, sponzorů, kteří nám pomáhají, a mnozí z nich už řadu let, protože bez nich bychom na spoustu plánů museli zapomenout.“

Prozradte ještě, jaká máte další předsevzetí?

„Aby se nám dařilo starat se o všechny členy, o závodní i rekreační hráče, ale hlavně aby k nám přicházeli noví členové, aby prostě klub praskal ve švech. To je můj ideál.“

Dědeček Františka Stejskala, před lety také činovník I. ČLTK

Otec současného prezidenta klubu při čtyřhře (druhý zleva) - jeho spoluhráčem nebyl nikdo jiný než Vlasta Burian

Sezóna 2005 očima Vladislava Šavrdy

Je diskutabilní, kde začít s hodnocením roku 2005, neboť někdo měří úspěšnost klubu podle výsledku prvního týmu dospělých, ať už hraje jakoukoliv soutěž, jiný pak podle umístění mládežnických týmů a další možná podle individuálních výsledků hráčů klubu. Pro I. ČLTK Praha je prioritou úspěšnost hráčů TSM, SVT a SCM, a to hlavně proto, že zde se mnohem víc projeví kvalita komplexního zabezpečení tréninkového procesu než strategie managementu klubu, která má větší možnost prezentace v extralize.

V týmových soutěžích mládežnických kategorií letos postrádám titul, i když dvě druhá a jedno třetí místo nejsou zklamáním. Stále více se prokazuje to, s čím už delší dobu vnitřně bojuji, a sice dilema, zda používat na úkor domácích hráčů hostující tenisty či nikoliv. Přiznávám, že jsem své názory přehodnotil a napříště po vzoru některých jiných klubů zaměříme pozornost na vytvoření skutečně špičkových týmů i za pomoci »legionářů«. Málokdy se totiž i při kvalitní klubové výchově

mládeže podaří dát v jenom ročníku dohromady vyrovnaný tým čtyř kluků a dvou děvčat s ambicí na titul.

Mezi mladšími žáky kraloval sezóně 2005 Lukáš Vrnák, který se stal mistrem republiky jak v hale, tak venku. Na domácích kurtech za celý rok poznal pouze jednu porážku ve svém ročníku, a to je dlouho nevidaná bilance. Na třetí pozici se umístil Tomáš Pitra, který v klubu trénuje a v současné době do I. ČLTK přestupuje. Potěšili i Robin Jakimič (ročník 1994/5. místo v redukováném žebříčku), Marek Routa a Robin Staněk (oba ročník 1995/3., resp. 5. místo). Posilou pro žákovský tým bude jistě Ondřej Budík, jednička ročníku 1994 - přichází na hostování z Karlových Varů.

V mladších žákyních je situace méně příznivá, neboť špička ročníku 1993 Zarina Dijas byla dlouhodobě nemocná a naše nejlepší hráčka ročníku 1994 Kamila Pavelková je až patnáctá. Moc mě těší rozhodnutí mimořádně talentované Petry Rohanové z Karlových Varů, totiž že v roce 2006 - a doufejme i v dalších letech - bude spolupracovat s I. ČLTK.

Takovým výjimečným talentům chceme vytvořit skutečně ty nejlepší možné podmínky.

V kategorii starších žáků jsou na Štvanici výrazně úspěšnější dívky. V ročníku 1991 se na třetí místo vyšvihla stále se lepšící Martina Borecká, ročníku 1992 kralují sestry Kristýna (1. místo) a Karolína (2. místo) Plíškovy, které už budou zařazeny k trenérovi Fed Cupu Jiřímu Fenclovi. U chlapců Martin Veselý (7. místo) a Jan Bohos (11. místo) představují spíše průměr. Světlym momentem je příchod do tréninku a na hostování Tomáše Hanzlíka (TK Most), jedničky ročníku 1992, pro kterého platí totéž co pro Budíka a Rohanovou - dostane od klubu to nejlepší, co mladým nabídneme.

U juniorů je situace velmi potěšitelná. Perspektivní sestava vedená výborným trenérem Danem Vaňkem slibuje ten nejvyšší sparring a dobrou budoucnost. Jan Marek a Filip Zeman získávají první ATP body, Václav Kučera je na druhém místě českého dorosteneckého žebříčku, Martin Kameník vyhrál Pardubickou juniorku

Lucie Hradecká měla výtečnou sezónu, mj. se stala mistryní republiky v hale i venku

a je dvojkou v ročníku 1988, Jiří Košler je jak na českém, tak na ITF žebříčku jedničkou ročníku 1989.

Mezi děvčaty je sice Michaela Krajicková věkem ještě dva roky juniorka, ale podobně jako její dlouholetá konkurentka Nicole Vaidišová už pevně etablovaná v ženské světové stovce. Jen zranění a operace ji loni v létě na krátkou dobu zastavily v cestě za výrazně lepším umístěním na žebříčku WTA, kde byla na konci roku na 57. příčce. Kateřina Kramperová je stálíci v juniorské špičce, patří jí 37. místo v žebříčku ITF a určitě se velmi brzy přidá do tréninkového i turnajového tábora našich velmi úspěšných žen.

O extraligovém týmu jen ve zkratce: Skvělá sezóna pro Míšu Krajickovou, stále se lepšící Kateřina Böhmová, která měla několik výborných akcí korunovaných vítězstvím v Barceloně (75 000 USD), pomaleji, ale stále dopředu postupující Lucie Hradecká, o které jsem přesvědčen, že při profesionálním přístupu má na první stovku a výš. Od Ivetty Benešové pořád čekám to opravdové zúročení jejího mimořádného talentu, myslím tím umístění kolem dvacátého místa na světovém žebříčku, Míša Paštiková se v sezóně dostala poprvé do stovky, ale zatím toto příjemné a klid garantující postavení neudržela. Sandra Kleinová měla také dlouhý zdravotní výpadek, ale přesto stihla vyhrát dvě »pětadvacítky«, Denisa Chládková měla slabší sezónu - věřím však, že zdaleka neřekla poslední slovo.

Tenisová legenda Jiří Hřebec, klubový trenér I. ČLTK Praha, jenž pomáhá na cestě nahoru nejen Lukáši Vrnákově, ale třeba i daviscupovému reprezentantovi Janu Hernychovi

Pan Hřebec je super chlap, říká Lukáš Vrnák

Na první otázku má odpověď po ruce: „Na každý turnaj jedu s tím, že ho vyhraju,“ usmívá se Lukáš Vrnák (12), ale není v tom ani špetka frajeřiny. Prostě jen správná troufalost a sebevědomí. Nakonec - bez toho by loni jen těžko vyhrál domácí mistrovství mladších žáků v hale i venku stejně jako Masters Nike Junior Tour v Prostějově. „Ve finále jsem porazil Jirku Veselého, z toho mám radost,“ těší ho vítězství nad velkým soupeřem. Na světovém vyvrcholení celé série v Nice si pak zahrál semifinále. „Porazil mě Španěl Carlos Boluda, ten je fakt výbornej. Znal jsem ho z mistrovství Evropy, kde jsem s ním bohužel taky prohrál. V Nice ztratil jen čtyři gamy v celém turnaji, z toho dva se mnou,“ vzpomíná Lukáš, loni 1. hráč ve svém ročníku u nás.

S tenisem začínal v pěti letech v Hostivaři, současně hrál za Slavii

hokej a v Horních Měcholupech fotbal. „Tenis mě ale bavil nejvíc,“ usmívá se Lukáš, jehož do příchodu na Štvanici, kde trénuje zhruba třikrát týdně už dva roky, vedli rodiče. V I. ČLTK na něj dohlíží především Jiří Hřebec a Lukáš si pochvaluje: „Když s někým prohraju, dokáže mě psychicky zvednout. A je to super chlap!“ A co říká Jiří Hřebec? „Lukáš hraje chytře, vyhrává hlavně hlavou. A tenis ho ohromně baví, což je první předpoklad toho, aby se prosadil. Navíc se s ním díky tomu dobře pracuje.“

S podmínkami na Štvanici jsou spokojeni i Lukášovi rodiče. „V klubu nám vyšli vstříc jak jen mohli, až jsem překvapená, co všechno pro Lukáše dělají. A moc se mi líbí, že tady děti nenervoujeme tím, že »musejí« vyhrát,“ říká Lukášova maminka Jana. Co dodat? Lukáši, ať se daří!

Ivo Minář fantasticky začal rok finálovým úspěchem na půlmilionovém turnaji ATP v Sydney, kde cestou do finále porazil plejádu světových hráčů, 70. místo na konci roku mě však s jeho potenciálem neuspokojuje. Jan Hernych opět vyhrál svůj oblíbený Prague Open a pevně zakotvil ve světové stovce. Má také rozhodně na víc než umístění kolem 80. místa a určitě to brzy dokáže. Z ostatních si asi největší pochvalu zasluhuje za špičkové světové postavení ve čtyřhře František Čermák a v poslední době velmi se lepšící svěťenec Jiřího Hřebce Jan Mertl.

Závěrem bych rád poděkoval trenérské sestavě kolem šéftrenéra Jaroslava Janduse. Jirka Hřebec, Jirka Fenc a Dan Vaněk už byli jmenováni, výborní jsou i Luboš Štych a Magda Zemanová, v posledních dnech do party přibyl z Prostějova do Prahy se navrátivší Dan Filjo. Sedm kvalitních tenisových trenérů společně s kondičním trenérem Pavlem Jandou už, jak doufám, představuje to nejlepší, co můžeme našim talentovaným hráčům nabídnout.

Co vás v tenisovém roce 2005 nejvíc potěšilo?

Jana Pikorová: „Že se nám na jaře ve školičce vyrojilo víc než šedesát dětiček a pár z nich je opravdu šikovných a stojí za to se jim věnovat. Z toho mám velkou radost.“

Pavel Huřka: „Jako tenistu mě nadchly výkony Tomáše Berdycha v Davis Cupu proti Němcům i to, co ukázala Nicole Vaidišová.“

Luboš Štych: „Že se Agassi dostal do finále US Open, protože to - aspoň doufám - oddálilo jeho odchod do tenisové penze. Je to hráč podle mého gusta.“

Daniel Vaněk: „Úspěchy Míši Krajickové, která měla přes zdravotní trable fantastický rok, a Martina Kameníka, který je mým svěťencem. Pokud bude Míša zdravá, věřím, že ji čeká skvělá kariéra.“

Jozef Prokeš: „To je jasné - finále Davis Cupu, do kterého se Slovinci probjovali. Sledoval jsem všechny zápasy a na dálku fandil. A na semifinále dokonce vydělal, protože jsem měl vsazeno...“

Jiří Hřebec: „Mě asi nejvíc potěšilo, že se Honza Hernych udržel v první světové stovce. Protože obhájit výsledky z prvního »velkého« roku je vždycky těžké.“

Petr Luxa: „Sezónu jsem strávil na Cibulkách a potěšilo mě, že jsme se udrželi v první lize. I když svůj tenis už samozřejmě beru trošičku jinak než dřív...“

Vlasta Vopičková: „Tomáš Berdych. V Davis Cupu proti Německu sehrál fantastické pětisetáky, je to bojovník! A ještě stačil skvěle zakončit rok vítězstvím v Paříži.“

Alice Riklová: „Úspěchy dětí. Filip vyhrál přebor Prahy přípravky a Patrik byl ve výběru Prahy, který vyhrál mistrovství republiky v minitenise.“

Petr Levý: „Že se manželka Lenka výrazně zlepšila. S novou raketou zřejmě získala i kus sebevědomí (s úsměvem).“

Jan Marek: „Nic... Ale ne, mám samozřejmě radost, že jsme s Dušanem Lajdou vyhráli debla na mistrovství Evropy osmnáctiletých v Klosters a taky že jsem urval první čtyři bodky ATP.“

Extraligový tým 2005: v první řadě zleva stojí trenér Jiří Fencel, Michaela Paštiková, Michaela Krajicek, Iveta Benešová, Kateřina Böhmová, Lucie Hradecká a Jiří Hřebec, vzadu zleva Ivo Minář, Jan Hernych, František Čermák, Jan Minář, Jan Mertl a Jan Vacek

V extralize snad znovu o prémie

Kdysi to byla hodně prestižní soutěž. A pro vítěze vstupenka do ještě prestižnějšího Poháru mistrů. Jenže to všechno dávno zavál čas! Tenisová extraliga v posledních letech doslova živoří. A od vzniku Asociace extraligových tenisových klubů (AETK) je na tom paradoxně hůř a hůř. Tak bídě, že ani s titulem, který loni v polovině září získalo družstvo TK Neridě, nejsou spojené žádné prémie, ale jen a jen výdaje...

„Kdybch měl hlasovat, zda extraligu v současné podobě zachovat, asi bych zvedl ruku pro její zrušení. Jenomže

pak bych si musel položit otázku, proč vůbec mít v klubu špičkové hráče. Abych si s uspokojením přečetl, že Hernych postoupil do čtvrtfinále v Bangkoku a Benešová v Tokiu? To asi ne,“ zamyslel se nad smutným stavem nejvyšší domácí soutěže, ve které se naposledy hrálo o prémie zhruba před pěti lety, kdy byla partnerem Komerční banka, Vladislav Šavrd. Tým I. ČLTK, kterému v rozhodující bitvě o finále proti TK Neridě chyběly pro zranění opory Krajicková a Paštiková, skončil v tzv. České skupině druhý, když porazil Slavii Plzeň a Mariánské Lázně shodně 5:2

Jan Vacek se na antuce necítí úplně doma, ale pro extraligový tým odevzdal maximum

a pražský Olymp 6:0. Do finále proti České sportovní, vítězi Moravské skupiny, šel z první příčky TK Neridě. „Soupeře, které jsme měli porazit, jsme porazili, TK Neridě, posílený o tři zahraniční hráče, naopak splnil roli favorita proti nám. Škoda neúčasti Krajickové s Paštikovou, které nebyly fit, škoda tří neproměněných mečbolů Mertla proti Kučerovi,“ posteskl si Šavrd. Pro většinu hráčů svého družstva měl slova pochvaly, nejvíc ovšem vyzdvihl přístup a výkony Čermáka. „Franta zaslouží absolutorium, v extraligovém týdnu je ochoten hodit osobní zájmy za hlavu a odevzdat maximum pro tým, toho si cením. Naopak mě mrzí, že Iveta Benešová chodí při extralize na kurt stejně ráda jako většina z nás k zubaři...“ Extraligovou bídu podtrhla loni i řada nedostatků v organizaci. „Ať už je stávající úroveň extraligy jakákoli, hrají ji špičkoví světoví tenisté a podle toho by to na kurtech mělo vypadat. Představa, že si při ligovém fotbale hráči budou sami běhat pro zakopnuté míče a nikde si nepřečtete aktuální skóre ani čas, je, myslím, dost děsivá.“

„Extraliga nemá řád ani atmosféru, o nic se nehraje, v soutěži jsou týmy, které do ní nepatří - například Olymp. Myslím, že ideální by byl počet šesti družstev,“ přisadil si Jiří Hřebec a zalitoval: „Za mých časů bylo radostí a ctí ligu hrát. Dnes? Někteří hráči odehrají svoje zápasy naprosto bez zájmu...“ Přes solidní druhé místo ve skupině byl loňský ligový týden pro klub citelně ztrátový - v posledních letech je to ostatně tradice. „Extraliga nás přišla zhruba na tři sta tisíc korun,“ přiznal Šavrd, že s kdysi prestižní soutěží smíšených družstev jsou momentálně spojené jen starosti a výdaje. Na zápasy se přijde podívat sotva pár tenisových nadšenců, v médiích hledáte výsledky v rubrikách »stručně« a na jejich přečtení potřebujete brýle. „Extraliga je bohužel momentálně soutěží okresního formátu a mám pocit, že ve stávající podobě nemá smysl ji hrát.“

Poslední zprávy týkající se budoucnosti nejvyšší soutěže jsou ovšem přece jen optimističtější. V letošní sezóně by se měla extraliga odehrát tradičně po US Open, ovšem během jediného týdne v Ostravě, a především - po pauze by měla mít opět partnera! Což mj. znamená i tzv. hospitalitu pro zúčastněná družstva a také finanční prémie. Příští mistr ČR by měl získat 300 tisíc korun, celková dotace soutěže bude 800 tisíc. Věřme, že prestiž extraligy půjde opět nahoru, i když vzpomínky na doby minulých budou asi navždy znít jako pohádka na dobrou noc...

Pro Františka Čermáka, jednoho z nejlepších deblistů světa, měl manažer klubu Vladislav Šavrd pro extraligových bojích jen slova chvály

Výsledky I. ČLTK - Česká skupina:

I. ČLTK - Slavie Plzeň 5:2 (I. Minář - Žitko 3:6, 4:6, Hernych - J. Říha 6:3, 6:3, Benešová - Průšová 4:6, 6:0, 2:6, Krajicková - Szatnerová 6:4, 6:2, J. Minář - P. Říha 3:6, 6:4, 7:6 (7:2), Čermák - Kudrnáč 6:0, 2:6, 6:4, Böhmová, Krajicková - Szatnerová, Birnerová 6:4, 6:2).
 Mariánské Lázně - I. ČLTK Praha 2:5 (Dilaj - Hernych 7:5, 6:7, 7:5, Olejniczak - Vacek 6:3, 1:2 skreč Vacka, Kleinová - Krajicková 4:6, 6:2, 2:6, Blahotová - Hradecká 0:6, 3:6, Holenda - Mertl 0:6, 2:6, Dražný - J. Minář 6:7, 7:6, 1:6, I. čtyřhra skreč Mar. Lázně, další zápasy se nehrály kvůli dešti).
 I. ČLTK - Olymp Praha 6:0 (I. Minář - Zima 6:1, 6:2, Hernych - Pivoňka 7:5, 0:6, 7:6, Böhmová - Hrdinová 6:1, 1:1 skreč Hrdinová, Hradecká - Gabeová 6:0, 6:0, Vacek - Langer 6:0, 6:2, Čermák - Nikitěnko 6:0, 6:4).
 TK Neridě - I. ČLTK 5:2 (Žib - Minář 6:4, 6:0, Dlouhý - Hernych 1:6, 4:6, Peschkeová - Benešová 6:1, 6:2, Hrozenská - Hradecká 6:3, 4:6, 6:3, Kučera - Mertl 4:6, 7:6, 7:5, Kubot - Čermák 4:6, 4:6, Kubot, Vízner - Minář, Čermák 6:3, 6:3, Žib, Dlouhá - Vacek, Hernych 3:6, 3:2 nedohráno, Peschkeová, Hrozenská - Böhmová, Hradecká 6:4, 5:5 nedohráno).
 Finále: TK Neridě - Česká sportovní 5:4

Michaella Krajicek

Narozena 9. ledna 1989 v Delftu, Nizozemsko
 Bydliště: Praha a Almere, Nizozemsko
 Výška: 177cm/váha: 68 kg
 Hraje pravou rukou
 Profesionálka od roku 2003
 Největší úspěchy 2005: vítězství na turnaji WTA Tour v Taškentu, semifinále v Hasseltu, čtvrtfinále v Hertogenboschi; finále čtyřhry v Estorilu (s Nagyovou) a v Hasseltu (se Szavayovou); vítězství ve dvouhře na ITF/75.000 v Ortisei
 Žebříček WTA - dvouhra: 57., čtyřhra: 105.
 Výhry v kariéře: 122 898 USD
 Co možná nevíte: vítězství v Taškentu se stala první Nizozemkou po Schultzové-McCarthyové (1997/Quebec), která vyhrála turnaj světového okruhu

Michaella Krajicek: Štvanici vděčím za hodně

Extraligu bude hrát asi navždycky jako cizinka, s nizozemským pasem v kapse. Co na tom, že oba rodiče MICHAELLY KRAJICEK (16) mají ryze česká jména, že je Míša od deseti let Pražanda, že má v Severních Čechách prarodiče, že v Česku tráví každé Vánoce a tenisově je doma na Štvanici a hraje za I. ČLTK?

„Pan Kaderka mi ale pořád slibuje, že mi tady sežene ženicha, abych byla Češka, tak uvidíme,“ culí se sympatická blondýnka, o které mnozí mluví jako o příští tenisové jedničce. Otázky, jestli je víc doma v Praze nebo v Nizozemsku, kde s rodiči žila do svých devíti let, ale dvakrát nemusí.

„Netrapte mě, je to složité. Teď nic měnit nebudu, koneckonců: už jsem se rozhodla,“ usmívá se Míša, nevlastní sestra Richarda Krajicka, wimbledonského šampióna z roku 1996. „Často si telefonujeme a kdykoli za ním přijedu, jde si se mnou zahrát a řekne mi svůj názor,“ těší ji.

Na Štvanici hraje už šest let a na pražský klub nedá dopustit. „Mám Štvanici ráda, jsou tady perfektní podmínky. Spousta

kurtů, teď přibyl i »australský beton«, což je fantazie a určitě o něj bude přetahovaná, je tady krásná regenerace s vířivkou, fitness, hezký šatny a všude čisto a taky fajn lidi. A výborní trenéři. Štvanici vděčím za hodně,“ říká Míša.

Ze začátku se jí v klubu trenérsky věnoval Antonín Šulc, poté Jaroslav Jandus a teď hlavně Dan Vaněk, občas i Jiří Fenc. „Dan mě zná asi nejlíp, už když přijdu ráno na kurt, ví, jak jsem se vyspala,“ směje se Míša a připouští, že je občas těžké s ní vyjít.

„Mám svou hlavu, o spoustě věcí diskutuju. Ale že bych dělala velký problémy, to snad ne, aspoň doufám...“ Trable ovšem loni měla - zdravotní. V létě musela na víc než dva měsíce na raketu zapomenout, při turnaji v Rosmalenu si »udělala« meniskus a šla na operaci.

„Osm týdnů jsem se jen ploužila o berlích a snažila se cvičit, abych aspoň něco dělala. Mělo to jediné plus - strávila jsem spoustu času s oběma bráškama, viděla nějaké filmy a přečetla pár knížek. Pak jsem pomalu začala hrát, to ještě pořád v Holandsku. Až pak jsem se přesunula do Prahy, na extraligu. Jenže jsem zase chytla nějakou infekci,“ posteskně si při vzpomínce na bídné měsíce. Ale závěr roku, ten byl jak z partesu!

„Jela jsem do Lucemburska, skoro bez tréninku, a kvalifikovala se. V Taškentu jsem pak mile překvapila sama sebe,“ komentuje vítězství na turnaji kategorie Tier IV (140 000 dolarů). Vzápětí přišel další skvělý výsledek: semifinále v belgickém Hasseltu (Tier III/170 000 dolarů). „To byl hodně pěkný turnaj. Hrála jsem dobře a ještě jsem se tam domluvila... Škoda těch zranění, mohla jsem na tom být na konci roku ještě líp, ale na druhou stranu: v lednu jsem byla v páté stovce a teď skoro na hranici padesátky, takže jsem spokojená,“ hodnotí rok 2005.

Pro letošek se Míša zbaví školních povinností, i když ne tak úplně. „Studuju jazyky, angličtinu a španělštinu, a baví mě to, ale myšlenky na školu mě pomalu opouštějí, i když jsem věřila, že to zvládnu, že půjdu na gymnázium - nakonec v rodině je univerzita tradice. Ale asi by to nemělo smysl, nezvládala bych to. Dvakrát denně trénovat, chodit na rehabilitaci, jezdit po světě a studovat - neumím si to představit. Asi bude lepší, když budu dělat jednu věc pořádně.“

A tenisové plány hvězdičky ze Štvanice? „Hlavně zůstat zdravá, protože to je první předpoklad dobrých výsledků. Když se mi to podaří, budu se zlepšovat a tenis si užívat, třeba to jednou přijde...“

Martin Kameník zatím na Davis Cup nemyslí

V létě vyhrál Pardubickou juniorku, taky dva turnaje ITF »18«, v Plzni a ve Frýdlantu. MARTIN KAMENÍK (17) hraje v I. ČLTK teprve rok, ale má za sebou výbornou sezónu.

S tenisem začínal v šesti v Aritmě, ve třinácti přestoupil do Olympu a po třech letech přišel na Štvanici. „Chodil jsem sem sparringovat už dřív a jsem rád, že jsem mohl do ČLTK přestoupit. Je to přece nejlepší klub u nás,“ usmívá se Martin, který se loni otkával i na turnajích v zahraničí. Na prosincovou vánoční party, kde převzal ocenění pro nejlepšího juniora klubu, dorazil rovnou z Mexika, hrál Orange Bowl. „Jak? Bídně, všechno jsem prohrál. Konkurence je ohromná, je to trošku jiné patro než domácí turnaje.“ Loni se dostal student třetího ročníku gymnázia Nad Štolou do první osmdesátky juniorského žebříčku ITF, doma byl ve svém ročníku druhý, respektive třetí, před sebou měl ještě o rok mladšího klubového kolegu Košlera. Na Štvanici se mu trenérsky věnuje Daniel Vaněk. „Je přísnější, musíme tomu dávat sto procent,“ usmívá se Martin, který je ve skupině Dana Vaňka spolu s vrstevníky Markem, Kučerou, Jebavým a Košlerem.

V lednu se chystal poprvé na grandslam, do Melbourne. Letos chce začít zkoušet štěstí na nejmenších turnajích mužů. „Uvidím, jak se mi bude dařit, ale nedělám si iluze. I mezi juniory je špička hodně vyrovnaná a není snadné se prosadit. O věcech jako je Davis Cup zatím nesním, to je ještě hodně daleko,“ říká Martin. Na kurtě se cítí nejlíp u základní čáry, kde moc nechybují, k síti se ale dvakrát nehrne. „Na tom musím zapracovat,“ uvědomuje si mladík, kterému nejlíp vyhovuje antuka a pomalejší beton a jemuž se líbí tenis »Gugy« Kuertena. Ale moc dobře ví, že do světové špičky vede ještě dlouhá cesta...

Michaella s tatínkem kratičce po vítězství na Turnaji v Taškentu

Jaroslav Jandus: Když to půjde, vydržím klidně do důchodu

Jaroslav Jandus (42)

Šéftrenér I. ČLTK Praha

Trenérská praxe: trenér SVS ve Slavii, trenér KB týmu děvčat, šéftrenér v PSK Olymp a v I. ČLTK, trenér týmu pro Fed Cup, osobní kouč Daniely Bedáňové
Stav: ženatý, manželka Martina, synové Tomáš, Martin (8, dvojčata) a Vašek (17)

Hobby: hokej, v létě i v zimě hory, dokumentární pořady v televizi - hlavně o letcích na západní frontě

Říká, že správný trenér by si měl projít vším. Sám tu zkušenost má. JAROSLAV JANDUS (42) začínal jako trenér střediska ve Slavii, pracoval s děvčaty ve »Složilov« KB týmu, byl šéftrenérem na Olympu i v I. ČLTK, trenérem fedcupového týmu i osobním koučem - rok doprovázel po turnajích Danielu Bedáňovou. A pak, na podzim 2003, se vrátil na Štvanici.

Asi vás potěšilo, že vám v I. ČLTK drželi místo?

„Jsem za to klubu vděčný, zachovali se ke mně perfektně. Dělat osobního kouče je trochu riziková záležitost, ale já věděl, že se budu mít kam vrátit.“

A udělal jste dobře?

„Nepochybně. Jsem tady spokojen, po všech stránkách. Dělán práci, která mě baví, je tady padesát šedesát dětí a mladých hráčů, o které se snažíme starat a já mám pocit, že se nám to daří. Na Štvanici je špičkové zázemí, chybí snad jen pěkná tělocvična a park, kam by se dalo chodit běhat.“

Neříkejte, že je všechno jenom růžové?!

„Samozřejmě, že ne. Jen málokteré dítě se dnes může soustředit jen na tenis, a nejen proto, že rodiče chtějí, aby taky dobře studovalo a ještě hrálo na flétnu. Což ovšem dost dobře nejde. Doba je jiná, na děti jsou větší nároky ve škole, mají jiné možnosti zábavy než dřív, tím myslím hlavně počítače, internet a řadu dalších věcí. V Praze je další komplikací doprava, protože děti, a s nimi často i rodiče, stráví hodinu dvě denně jen dojížděním na tréninky. Když přijdou večer domů, mají tak akorát čas udělat úkoly a jdou spát...“

Tenis asi taky něco stojí.

„Já říkám, že od nuly do šedesáti tisíc ročně. Za každodenní trénink, pochopitelně krom nákladů na turnaje. Ti nejlepší mají všechno hrazené, výkonnostní hráči si připlácejí, rekreační si platí všechno sami.“

A kolik stojí privátní lekce u štvanického šéftrenéra?

„Myslím, že nejsem výjimka, běžná taxa je dnes pět stovek za hodinu.“

Je lepší být koučem špičkové hráčky, nebo trenérem v klubu?

„Pro mě asi dnes to druhé. Můžu vést normální rodinný život, což je pro mě vzhledem k tomu, že mám dva osmileté kluky, prioritou. V prvním případě je člověk x týdnů mimo domov. Můj rekord s Dájou byl od 9. listopadu do 9. února, třináct týdnů po světě. Začali jsme kempem na Floridě, pak se na měsíc přesunuli do Austrálie a zpátky to vzali přes turnaj v Japonsku a další v Evropě. A po týdnu doma letěli zase na měsíc do Ameriky...“

Ale cestování...

„... někoho možná láká, ale já k téhle práci přičichl a myslím, že o nic nepřicházím. Krom toho zastávám názor, že pokud má hráč tréninkové zázemí v klubu, může na turnaje jezdit sám, nebo s někým z rodiny a s trenérem jen občas, na nejdůležitější akce.“

Nejste v roli šéftrenéra taky úředník?

„Jen trochu. A organizovat tréninky a další program mě baví. Na Štvanici je navíc fungující rezervační systém, řada věcí běží perfektně přes počítač, takže úřadování není tolik.“

Z čeho máte při své práci nejlepší pocit?

„Že se u nás občas někdo naučí tenis. Asi to zní jako fráze, ale myslím, že třeba Míša Krajčková se naučila tenis na Štvanici. Ale totéž Iveta Benešová, Sandra Kleinová, Ivo Minář, Honza Mertl. Jsou tu výborní trenéři, mezi nimi Jirka Hřebec, jehož slova mají pro hráče nesmírnou váhu.“

Kolik hodin denně trávíte na kurtě vy sám?

„Tak čtyři pět. Tělo už se občas ozve...“

Jak dlouho to ještě chcete dělat?

„Kdyby to šlo, tak do důchodu. Zatím snad na mě žádné stížnosti nejsou, tak tady, doufám, ještě nějaký rok vydržím.“

Jaroslav Jandus s Dájou Bedáňovou, které se věnoval jako osobní kouč

Nejzábavnější sport? Vnoučata, říká Tomáš Plachý

Tomáš Plachý zůstal vášnivým tenistou i jako špičkový manažer úspěšných firem

Nebýt vojny, možná jsme jeho jméno četli ve výsledcích velkých turnajů. TOMÁŠ PLACHÝ (53) hrál jako kluk dvakrát čtvrtfinále Pardubické juniorky a v deblu prestižní turnaj vyhrál! „Mým parťákem byl tehdy Tomáš Vrba. V singlu jsem ale neměl štěstí, obě čtvrtfinále jsem prohrál v dohrávce druhý den ráno,“ usmívá se předseda představenstev společnosti Safina a Chemoprojekt, které jsou důležitými partnery I. ČLTK Praha.

Můžete přiblížit svou kariéru?

„Začínal jsem v jedenácti na Bohemce, pak přešel na Duklu a poté na Slavii VŠ Praha. Když přišla vojna, šlo to rychle - z ASVS jsem byl převelen k tankovému pluku na Borech a než jsem si vyřídil hostování na Slavii VŠ Plzeň, trvalo to půl roku a s tenisem byl konec... Pak už jsem hrál jen národní ligu za Český Brod a stal ze mě pustý amatér.“

K tomu ale přispěla i vaše profesní kariéra, ne?

„Je fakt, že v sedmadvaceti jsem odjel na čtyři roky do Iráku na stavbu rafinerií. Ale hrál jsem tam výtečný rekreační tenis, měli tam dva kurty - jeden betonový a druhý asfaltový...“ (s úsměvem)

Teď jste ředitelem Chemoprojektu a jedním z nejvyšších manažerů

Safiny a snažíte se tenisu pomáhat. Jaký máte vztah ke Štvanici?

„Chodil jsem jako žáček na Javorského, Holečka, Koudelku, Pálu, samozřejmě na Honzu Kodeše a občas si pak na Štvanici zahrál mistrák. Je to pro mě tenisová svatyně, která zažila velké daviscupové bitvy, a taky domov slavného a tradičního klubu, kde mám navíc přátele. Když se Chemoprojekt přestěhoval do Hybernské ulice, měl jsem to blízko a začal díky Vláďovi Šavrdovi a Marku Moravcovi na Štvanici hrát.“

A odtud už byl jen krůček k partnerství s klubem a k Safina Cupu...

„Přesně tak. Když jsme hledali s Helenou Sukovou a Markem další aktivity a program pro Nadační fond dětského a juniorského tenisu, vyplynula z toho i spolupráce s ČLTK, kde jsou pro nejtalentovanější děti ideální podmínky k dalšímu růstu.“

Mimochodem - jak často se sám dostanete na kurt?

„Jednou týdně, někdy dvakrát. Nejčastěji hraju se synem, občas čtyřhru.“

A další hobby?

„Golf, lyžování a v poslední době vnoučata - to je hodně zábavný sport...“

Safina Cup: Šance »otkat« se

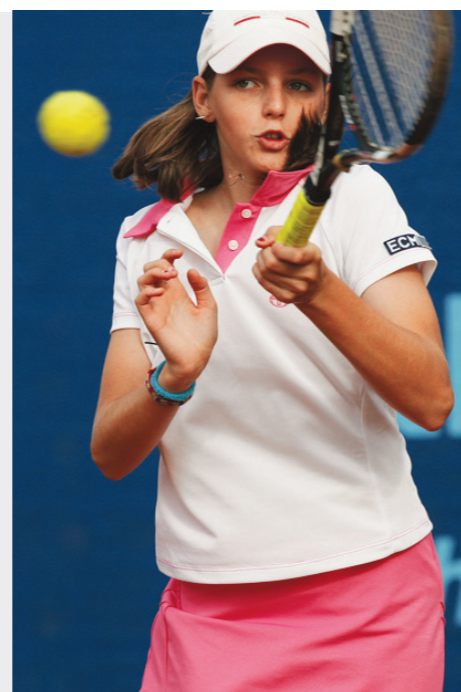
Ke štvanickému Safina Cupu patří přívlastek tradiční. Turnaj ITF do 18 let kategorie IV, který loni v červenci vyhráli Angličan Skinner a Tereza Belblová, má totiž za sebou už pět ročníků - pro hráče I. ČLTK pět příležitostí zahrát si turnaj ITF ve velmi solidní konkurenci.

„To je pro nás největší přínos - máme karty do turnaje pro hráče mladších ročníků, pro starší žáky, kteří se potřebují otrkat mezi dorostenci,“ říká manažer klubu Vladislav Šavřda.

Loni v červenci bylo na Štvanici nabitě, v každém pavouku osmačtyřicet hráčů, navíc se hrála kvalifikace. „Safina Cup samozřejmě na týden omezil rekreační tenis a řadu tréninků jsme museli zajistit v jiných klubech, ale to je údel pořadatelů. Dvakrát do roka to snad naši členové akceptují.“ V pavoucích dvouher bylo celkem deset hráčů

I. ČLTK, mezi děvčaty například talentovaná Kristýna Plíšková (13). „Jsem ráda, že jsem si zahrála, i když jsem prohrála už v prvním kole. Každý zápas nebo turnaj, kde hraji starší holky, je pro mě určitě dobrá zkušenost,“ říká Kristýna, loni na Štvanici mj. finalistka turnaje ETA šestnáctiletých. „Hraju tady ráda, přece jen je to »doma«, jsem v ČLTK už tři roky,“ usmívá se.

Sluší se připomenout, že turnaj ITF by nebyl bez titulárního partnera, kterým je společnost Safina, už několik let jeden z nejdůležitějších partnerů klubu. S předsedou představenstva Safiny Tomášem Plachým se zná Vladislav Šavřda z dorosteneckých let. „Potkali jsme se třeba ve čtvrtfinále Pardubické juniorky,“ vzpomíná klubový šéf I. ČLTK a na otázku, kdo tehdy vyhrál, se pousměje: „Šavřda, ve třech setech.“

Kristýna Plíšková

Váš partner ve světě drahých kovů !

SAFINA, a.s. je společností, která má rozhodující postavení v oblasti zpracování drahých a neželezných kovů nejen v České republice, ale i v Evropě. Široké portfolio produktů a služeb podpořilo vznik osmi samostatných produktových linií. Jako autonomní a rychle se rozvíjející je oblast recyklace, která má nejen ekologický význam, ale zajišťuje i opětný návrat drahých a neželezných kovů do výroby.

Produktové linie:

SAFINA - Klenotnické polotovary - klenotnické slitiny a pájky, dráty, plechy a granálie, mechaniky a řetězovina; výkupy klenotnických odpadů a jejich výměna za zboží nové

SAFINA - Šperky - síť prodejen zlatých a stříbrných šperků tuzemských i zahraničních dodavatelů, doplňková služba pro zákazníky - příjem a výkup zlata, opravy šperků, zakázková výroba snubních prstenů, velkoobchodní prodej

SAFINA - Dentální materiály - dentální slitiny s obsahem drahých kovů, slitiny pro kovokeramiku a amalgamy, pájky pro pájení dentálních slitin, včetně slitin pro kovokeramiku

SAFINA - Průmysl - kontakty, pájky, slitiny s obsahem drahých kovů, dráty, plechy, targety a anody z drahých kovů

SAFINA - Platina - platinové laboratorní nářadí a nářadí určená pro homogenizaci a formování skla ve sklářském průmyslu, termočlánky

SAFINA - Chemie - chemické sloučeniny s obsahem zlata, stříbra a platinových kovů, katalyzátory na bázi Pd/C, roztoky pro galvanické lázně

SAFINA - Spojovací materiály - nity z Fe, Al, Cu a jejich slitin, včetně povrchové úpravy pozinkováním nebo pomosazením

SAFINA - Recyklace - výkup a zpracování dentálních a klenotnických odpadů, použitých chemikálií s obsahem DK, starých mincí, šperků a průmyslových odpadů s obsahem DK, sběr a zpracování odpadu z elektrických a elektronických zařízení, katalyzátory z chemického, fotografického průmyslu

SAFINA, a.s., Videňská 104, Vestec, 252 42 Jesenice
tel.: +420 241 024 111, fax: +420 241 024 292, bezplatná linka: 800 230 231
e-mail: obchod@safina.cz, recyklace@safina.cz, www.safina.cz

SAFINA

SAFINA, a.s. již od roku 2002 ve spolupráci s Chemoprojektem, a.s. a International Lawn Tennis Club of the Czech Republic podporuje činnosti a projekty **Nadačního fondu dětského a juniorského tenisu** v České republice (dále jen NF) partnerstvím při organizaci, osobní účasti představitelů NF a finančně.

Hlavní cíle NF jsou :

- rozvoj a podpora dětského a juniorského tenisu
- rozšiřování tenisové členské základny
- podpora mládežnického tenisu na výkonnostní a vrcholové sportovní úrovni

Vybrané podporované projekty NF :

- tradiční mezinárodní turnaj ITF - SAFINA CUP pořádaný na dvorcích I.ČLTK Praha
- turnaje SAFINA WINTER CUP pro kategorii mladších a starších žáků
- turnaje SAFINA MINI CUP pro kategorii dětí
- tenisová akademie
 - I. stupeň - spolupráce se ZŠ Hostýnská - vyhledávání talentů a všeobecná příprava
 - II. stupeň - spolupráce s TSM Vestec a TC Vestec - příprava zaměřená na dosažení vrcholové sportovní úrovně

Nadační fond dětského a juniorského tenisu, Spálená 59/114, 110 00 Praha 1
tel.: +420 261 305 218, mobil: +420 724 779 176, fax: +420 274 775 116, e-mail: nmanasova@vvglobal.cz, www.tenis-nadace.cz

Školička je plná talentů!

Kdo vodí na Štvanici potomky do tenisové školičky, moc dobře to ví. Jana Pikorová, bývalá výborná ligová hráčka, to s dětmi umí jako málokdo. V I. ČLTK se těm nejmenším věnuje už několik let. A protože by sama víc než šedesát mrňousů nezvládla, pomáhá jí dcera Romana.

„Na jaře jsme po dlouhé době nedělali nábor, najednou tady bylo skoro sedmdesát prcků, většinou dětiček členů klubu. A hodně z nich je moc šikovných,“ těší zkušenou trenérku, která se už roky stará i o sběrače při zápasech Davisova poháru a Fed Cupu. Největší radost má prý z toho, že na většině dětí vidí, že se na tréninky těší a že je tenis baví. Ale není divu, tenisová škola pod vedením Jany Pikorové, to je především hra. Školička běží na Štvanici od pondělka do pátku, většinou od 13 do 19 hodin. Trenérky se dětem věnují převážně ve skupinkách po čtyřech, těm nejmenším často jen na polovině kurtu. „V zimě je to i z ekonomických důvodů, protože

hala stojí peníze a takhle se tam každá vejde se čtyřmi prcky,“ vysvětluje Jana Pikorová.

Manažer klubu Vladislav Šavrdra si fungování tenisové školy pochvaluje. „Školička byla v klubu ještě nedávno pojímána spíš jako komerční záležitost, ale teď je jasné, že brzy vychová řadu talentů pro přípravku a mladší žáky. Práce Jany Pikorové s těmi nejmenšími předčila naše očekávání,“ říká.

„Já mám především radost, že je o tenis mnohem větší zájem než donedávna, že rodiče přivedli na Štvanici řadu talentovaných dětí a že máme mnohem větší podporu vedení klubu. V zimní sezóně to například znamená i volnou hodinu v hale pro přípravku,“ libuje si Jana Pikorová, která vede i družstva přípravy (skončilo čtvrté z osmi týmů na přeboru Prahy) a minitenisu (pátí z osmi). Tenisovou školičku umí navíc dětem tradičně zpestřit, a tak si děti loni užily i tři tradiční akce. Na konci března uzavřel zimní

sezónu den plný soutěží - starší děti čekal turnaj se zápasy hranými do čtyř gamů, mladší desetiboj her a nejmenší prcky pětiboj. „Házeli jsme do dálky, na terč, skákali přes švihadlo, běhali slalom, dělali žabáky...“ přibližuje »dětský den« Jana Pikorová. Něco podobného připravila s dcerou pro děti koncem června, ty nejstarší si na kurtech na Slavoji zahrály i zápasy na jeden set. Poslední loňská akce proběhla na Štvanici 4. prosince. „Bylo to v podobném duchu jako předchozí dny, i když se snažíme soutěže obměňovat, aby na děti čekalo pokaždé něco nového.“ S koncem každé hodiny pro ni ovšem zdaleka role trenérky nekončí. S rodiči totiž pokaždé ochotně probere případné otázky, poradí, doporučí nebo sežene raketu. Nakonec - tak nějak to péče má být...

■ Bližší informace ke všem aktivitám tenisové školy I. ČLTK vám v případě zájmu poskytne Jana Pikorová na tel. 261 227 665, nebo 606 370 666 (e-mail: pikorova@cltk.cz).

Jana Pikorová (vlevo) s dcerou Romanou - za chvíli začíná další hodina školičky, kterou si děti i rodiče jen a jen chválí

Kateřina Böhmová

Katku Böhmovou takhle vyfotil Tomáš Pánek pro její kalendář na rok 2005. „Focení bylo docela fajn a bavilo mě, ale měla jsem vysoké podpatky a brzy mě začaly bolet nohy. Pak už to tak fajn nebylo,“ usmála se při vzpomínce na focení Kateřina.

Kateřina Hainzová: Nejčastěji hraje pan ředitel

Developerská skupina ECM a tenis k sobě patří už víc než šest let. Od chvíle, kdy začala společnost ECM podporovat talentované mláďá, ECM Team, a především od okamžiku, kdy se stala titulárním partnerem Prague Open, štvanického turnaje, který rok od roku roste. Od letošního roku je skupina ECM také partnerem I. ČLTK Praha. Na detaily jsme se zeptali marketingové ředitelky KATEŘINY HAINZOVÉ.

Co pro vás znamená partnerství s I. ČLTK?

„Spojení s tradicí a prestiží nejslavnějšího tenisového klubu u nás, celoroční podporu tenisu a především talentované mládeže a také možnost zajímavé propagace skupiny ECM. Kromě toho je Štvanice ideálním místem pro neformální setkání s našimi partnery a klienty. Klub má totiž perfektní zázemí včetně špičkové restaurace Kogo.“

Mluvila jste o zajímavých možnostech propagace...

„Dohodli jsme se, že malý centrkurt ponese jméno ECM Court a věříme, že výrazná světelná reklama, kterou zde umístíme, bude také poutat patřičnou pozornost.“

Co ještě má podle vás společného I. ČLTK a skupina ECM?

„Mluvit o tradici by asi bylo úsměvné, byť si skupina ECM buduje jméno ve světě developmentu už patnáct let. Ale tak jako má I. ČLTK spoustu vizí a touží po rozšíření a dobudování areálu za Negrelliho viaduktem, i naše společnost má řadu odvážných cílů. Ani jedno není otázkou příštího roku či dvou, ale je to dlouhodobější záležitost.“

Prozradte - kdo ze společnosti ECM je nejčastějším návštěvníkem na Štvanici?

„Nepochybně generální ředitel naší společnosti pan Janků, který hraje tenis pravidelně - pokud mu to samozřejmě dovolí jeho pracovní vytížení.“

Prezident Václav Klaus a jeho stylový forhend

Václav Klaus: Občas zajdu jen na kávu

Prezident VÁCLAV KLAUS je na Štvanici doma, je totiž čestným - a velmi aktivním - členem klubu. Každoročně odehraje spoustu hodin, v zimě i v létě. „Mnohdy se ovšem velmi rád zastavím třeba jen na kávu nebo na oběd. Pro politika, který je neustále v kanceláři a v klimatizovaných místnostech, má posezení na terase štvanické restaurace blahodárné účinky,“ řekl s úsměvem v rozhovoru pro *I. ČLTK Revue*.

Pane prezidente, vzpomenete si, kdy jste byl poprvé na staré Štvanici?
„Myslím, že to bylo v roce 1960,

kdy jsme jako studenti Vysoké školy ekonomické nacvičovali na spartakiádu. Pan učitel Pícek, tehdy funkcionář tenisového Motorletu, z nás kvůli spartakiádě udělal tenisty, za které jsme odcvičili obvodní kolo - cvičení mužů s tyčemi. Za odměnu nás pak vzal na exhibiční utkání Praha - Sydney. Na Štvanici tehdy přijel i Rod Laver a já seděl na unikátním místě přímo u kurtu, byl to zážitek. Dřív Pavel Korda tehdy po nadšeném výkonu porazil Fräsera...“

Stará Štvanice měla velké kouzlo, že?
„Měla neopakovatelnou atmosféru,

kdo tam zažil utkání Davisova poháru, zápasy Kodeše, Hřebce nebo Kukala, určitě mi dá za pravdu. Nový stadión je asi pro staromilce nepřijatelný, především někdejší klubová atmosféra je zřejmě v nenávratnu...“

Jste čestným členem I. ČLTK, velmi slavného klubu - snad není nevhodné se zeptat, zda to cítíte i jako určitou poctu?

„Nepochybně, vždyť čestné členství má velmi půvabná pravidla, která říkají, že musíte hrát finále nějakého grandslamu, a to ještě ve dvouhře, anebo být prezidentem či premiérem této země. Ve svém »předpolitickém« životě jsem se tenisu nijak vážně nevěnoval, první setkání se skutečnými tenisty jsem zažil právě na Štvanici, na I. ČLTK, kde jsem se setkal s Pavlem Huřkou, Vládou Šavrdou, Milanem Šrejbrem, Františkem Stejskalem, Honzou Kurzem. To jsou lidé, kteří mě k tenisu přitáhli a spoustu mě toho naučili. Takže můj vztah ke Štvanici se utvářel i prostřednictvím mých přátel.“

Jak často se dostanete na kurt?

„To vám můžu říct docela přesně, protože od jisté doby si dělám čárky. Takže vím, že loni jsem hrál celkem stojednatřicetkrát.“

To je úžasné číslo!

„Já myslím, že každý, kdo jen trochu chce, si čas na sport udělá. Nevěřím, že je neřešitelný problém najít si třeba večer hodinku na tenis.“

Je nějaký turnaj, na který rád vzpomínáte?

„Neřaďte mě mezi hráče (*úsměv*). Rád jsem si zahrál každý ProAm turnaj nebo exhibici, být na kurtě s tenisty jako Mečíř, Šmíd, Složil, Novák, Damm - to je pokaždé zážitek. V Americe jsem měl možnost potkat na kurtu třeba Gottfrieda nebo kdysi slavný deblový pár McNamara - McNamee.“

Pravidelně jste hostem Prague Open, často hrajete doprovodný turnaj ve čtyřhře - V.I.P. Trophy. Jak se vám štvanický turnaj líbí?

„Líbí se mi velmi, jen mě mrzí, že na Štvanici nechodí ještě víc diváků, protože Prague Open nabízí opravdu špičkový tenis. Ale bohužel to není jen problém tenisu, byl jsem překvapen, jak málo fanoušků přijelo třeba do Špindlerova Mlýna na Světový pohár v alpském lyžování, kde byly všechny velké hvězdy. Každopádně si ale myslím, že do Prahy takový turnaj patří.“

Mistra určila až rozehrávka!

„Hrajeme náš systém,“ ujišťoval se před prvním odpalem Vladislav Šavrdra, potěškal o pár centimetrů delší hole Milana Šrejbra, které si už poněkolkáté musel vypůjčit (o vlastní ho v září připravil neznámý poberta, jenž v noci navštívil kufr jeho auta...) a pro jistotu zopakoval celému flightu dobře známá pravidla i výši sázek. A pak už klubové mistrovství I. ČLTK v golfu na Karlštejně mohlo začít. Za nádherného, takřka letního říjnového dne, vyrazilo na hřiště devětatřicet hráčů včetně pozvaných hostů. Většina z nich bojovala o titul mistra klubu už po šesté!

Nejdramatičtější okamžik dne ovšem přišel až když bylo po turnaji. Vladislav Šavrdra už v karlsštejnském clubhausu rozdělil většinu cen - včetně těch pro sebe a syna Petra, neb oba vyhráli své kategorie... - a hodlal dekorovat Františka Münstera jako nového mistra I. ČLTK. „Franta to tradičně ukecal. Přinesl stejný počet ran jako Arnošt Gütling, ale má vyšší handicap,“ usmíval se generální manažer klubu a chystal se předat trofej. Ale ouha: „Při hře na rány se ale vždycky hraje rozehrávka,“ namítl vlezkušný golfista Oldřich Uher, a tak se šlo vzápětí znovu ven! To už všichni dávno probrali pokažené drivy, putty i zahrané »berdíky«, měli v sobě kachnu s knedlíkem a se želím, mnozí i pivečko nebo panáčka a venku se valem šefilo. O titul se tak hrálo před diváky, i když s přicházejícím večerem bylo vidět nejdál na dvacet metrů.

Vladislav Šavrdra blahopřeje Františku Münsterovi, který se stal v říjnu na Karlštejně mistrem klubu v golfu

Brilantní chip prezidenta klubu Františka Stejskala

Jeden z karlštejských flightů: zleva Roman Janoušek, František Stejskal, Jozef Piga a Oldřich Uher

František Münster měl skvělý den a zaslouženě se stal mistrem I. ČLTK. Nerozházela ho ani rozehrávka s Arnoštem Gütlingem, na kterou už v pozdním podvečeru málem nebylo vidět...

Perfektní technika švihů Věry Stejskalové

Z odpaliště jamky č. 1 poslali nejdřív oba hráči velmi solidní pitch na green »osmnáctky« a šlo se puttovat. František Münster, zkušený matador ostřílený zkušenostmi i rozehrávkami z turnajů midamatérů, nezaváhal, byť byl po přihrávce na greenu zhruba dvakrát dál od jamky než jeho sok, a stal se golfovým mistrem I. ČLTK pro rok 2005. „Myslím, že to byl znovu báječný turnaj a jsem rád, že se rodí další štvanická tradice. A těší mě, že je nás, golfistů, v klubu každoročně víc,“ říkal v karlštejské klubovně Vladislav Šavřda, když dekoroval mistry. Prezident klubu František Stejskal, jeden z největších fešáků na hřišti, mluvil v podobném duchu. A jak zahrál? „Jak mi věk dovoluje,“ usmál se a připustil, že na hřišti stále cítí čtyři týdny starou havárii na kole. „Bolí mě obě zápěstí i stehno, tu nohu mám tak trošičku mrtvou,“ posteskl si s úsměvem. Jiří Hřebec odjížděl mezi prvními, na druhý den hrál turnaj ve »svých« Poděbradech. „Mě dneska nejvíc potěšilo, že bylo hezky,“ smál se, ale pak dodal. „Ba ne, na svoje poměry jsem hrál docela solidně.“ Zřejmě jedinými, kdo prožili na hřišti i chvíle rozladění (nepočítaje samozřejmě okamžiky po nevydařené ráně či

puttu...), byli Milan Vopička mladší a Vladimír Motlík. „Maršál nám zapsal dvě trestné rány za telefonování na hřišti,“ popsal Milan nepřijemnost, která je potkala. „To se mi fakt nikdy nestalo...“

A propos: Kdo chce být mistrem klubu v roce 2006, může na Štvanici už teď trénovat. Kde? Přece na zbrusu novém simulátoru, který už otestoval i Australan Scott Draper, novopecený golfový profesionál.

Mistři klubu (na rány):

František Münster (81) a Tereza Pigová (84)

Kategorie HCP 0-18,0 (stableford):

1. Vladislav Šavřda (GCKO/40 bodů/82 ran)
2. Miloš Pavlík (GKL/38/88)
3. Pavel Hůla (GKDD/38/84)
4. Václav Zdražila (GCP/37/80)
5. František Stejskal (GCP/36/95)
6. Milan Vopička (GCNB/36/84)

Kategorie HCP 18,1 - ZK (stableford):

1. Petr Šavřda (GCNB/52/ -)
2. Ondřej Krampera (GCKV/41/91)
3. Miroslav Čermák (GCKV/38/90)
4. Václav Bervid (CMR/38/ -)
5. Irena Deyl (GCP/37/ -)
6. Vladimír Motlík (RGCMU/37/91)

Pohoda v klubovně: zleva Ondřej Krampera, Martin Zenkl, Zdeněk Krampera a Ladislav Deyl

Precizní putt Ranko Peciče - na stupně vítězů to však nestačilo...

Štvanický výběr v Berlíně: zleva Majka Huťková, Pavel Huťka, Soňa Zahradníková, Luboš Zahradník, Alice Riklová, Věra Stejskalová, František Stejskal, Iva Šimůnková a Petr Šimůnek, sedící Pavel Zahradník

Pavla Huťku bitva zničila

Byl to příjemný srpnový víkend, nadto vítězný! Výběr I. ČLTK Praha se v rámci utkání mezi slavnými kluby sdruženými v Centenary Tennis Clubs (CTC), asociaci stoletých klubů, vypravil do Berlína. Soupeř: LTTC Rot-Weiss, jeden ze zakládajících členů sdružení. Na kurtech se urputně bojovalo, v klubovně a při slavnostní večeři přátelsky debatovalo.

Jestliže prvních osm let po založení CTC bojovalo jeho osm členů pravidelně mezi sebou, dnes, kdy sdružuje už 44 klubů, je to nepředstavitelné. Proto byla třicítka evropských klubů rozdělena do osmi skupin po třech a jedné dvoučlenné. Tu vytvořil právě I. ČLTK s berlínským LTTC Rott-Weiss.

„Bylo to příjemné setkání, navíc v mnoha směrech užitečné,“ vzpomíná na návštěvu v Německu Petr Šimůnek. Setkání bylo totiž i příležitostí k výměně informací a zkušeností pokud jde o fungování obou klubů. „Třeba z našeho rezervačního on-line systému byli v Berlíně ušesáni. Ale nejen tam.“

Aby ovšem nepřišel zkrátka tenis: Obě strany se už dlouho před utkáním zajímaly o kvalitu soupeře. I Pavel Huťka měl starost, »aby si zahrál.« „Pořád říkal, že nechce žádného rekreaanta,“ vzpomíná Vladislav Šavra. Pavel se dočkal, v Berlíně ho čekal Harald Elschenbroich, dávný velký soupeř. Výsledek: 7:6, 4:6, 6:7 z pohledu Huťky, poslední set se hrál jen jako tie-break. „Stejně jsem potom týden nechodil,“ vzpomíná Pavel Huťka.

Vítězství ale nakonec odvezl I. ČLTK, za který bodovali v singlech František Stejskal, Iva Šimůnková a Alice Riklová. Po dvouhrách byl stav utkání 3:3, všechny tři čtyřhry ovšem patřily hráčům I. ČLTK. Letos v srpnu přijede na oplátku Rott-Weiss na Štvanici a pražský klub pošle svůj výběr na »vinný« pobyt do Bordeaux, kde sídlí věhlasná Villa Primrose. Na Štvanici naopak v dubnu zavítá další člen CTC Fitzwilliam Lawn Tennis Club z Dublinu. Sluší se připomenout, že náklady na cestu do Berlína si všichni zúčastnění tradičně hradili sami.

Prezidenti obou klubů Hans Jürgen Jobski a František Stejskal

Pavel Huťka s Ivou Šimůnkovou (vpravo) a jejich soupeři v mixu Harald Elschenbroich a Inge Kubinová

Dobojováno, je čas na drink. Zleva Luboš Zahradník, Majka Huťková a Soňa Zahradníková

Chemoprojekt, a. s.

- česká projekční, inženýrská a dodavatelská společnost
- na poli chemického průmyslu působí již od roku 1950 v oblasti organické a anorganické chemie, petrochemie, rafinerií, zpracování zemního plynu, výroby papíru a celulózy, energetiky a ochrany životního prostředí
- po privatizaci v roce 1992 se Chemoprojekt, a. s. zaměřil na komplexní činnost a realizaci investičních projektů formou na klíč
- koncem roku 2001 došlo ke změně akcionářské struktury Chemoprojektu jehož vlastníkem byla od roku 1995 francouzská inženýrská společnost Krebs/Technip
- novými akcionáři se počátkem roku 2002 staly české společnosti Safina, a. s. a Unis, s. r. o., které společně s managementem Chemoprojektu kontrolují 98,1% akcií
- v červenci roku 2004 se činnost Chemoprojektu rozšířila na oblast biotechnologické farmacie odkoupením ICN ČR, a.s. od americké společnosti (od 1.12.2005 byla ICN ČR přejmenována na tradiční VUAB Pharma a.s.)
- certifikáty - ISO 9001, ISO 14001

Chemoprojekt, a.s.
Třebohostická 14, 100 31 Praha 10
tel.: 261 305 336
fax: 261 305 341
e-mail: chemoprojekt@chemoprojekt.cz
www.chemoprojekt.cz

Péče o děti a mládež

Nadační fond dětského a juniorského tenisu (dále jen NF)

- Chemoprojekt, a.s. se podílí spolu se SAFINA, a.s. a International Lawn Tennis Club of the Czech Republic na podpoře NF partnerstvím při organizaci, osobní účasti představitelů a finančně
- bližší informace o NF naleznete na reklamní stránce SAFINA, a.s.

Vodácký putovní tábor (VPT LIPNO)

- tradiční aktivita podporovaná Chemoprojektem již od roku 1962
- možnost letní rekreace v přírodním duchu s vodáckým putováním po řece Vltavě
- původní tábořiště na osamělém břehu přehradní nádrže Lipno je v současnosti stálou základnou v majetku Chemoprojektu a.s.

Jana Novotná vstoupila do Síně slávy! Byvalá česká tenistka, vítězka Wimbledonu 1998, se loni 9. července dočkala v americkém Newportu prestižního ocenění. Stejnou poctu si po jejím boku vychutnali i Earl »Butch« Buchholtz jr., Yannick Noah a Jim Courier.

Příští Michael Schumacher? Ale ne, to jen Carlos Moya testoval motokárovou dráhu při říjnovém turnaji ve Vídni. Jeho největším soupeřem byl krajan Juan Carlos Ferrero. Kdo byl rychlejší agentury neuvědly...

To byl konec roku! Tomáš Berdych triumfoval v listopadu v Paříži-Bercy! „Byla to euforie, turnaj snů,“ glosoval životní úspěch Tomáš a odletěl s přítelkyní Lucíí Šafářovou na dovolenou do Dominikánské republiky. I díky úspěchu v Paříži se nakonec Tomáš stal »Zlatým kanárem« českého tenisu pro rok 2005.

Rainer Schüttler už má jasno: Až pověsí raketu na hřebík, bude trávit čas na padáku. Paragliding, který okusil při turnaji v Kitzbühelu, mu prý doslova učaroval.

Sexistické, ponižující a frivolní! To tvrdí feministky při pohledu na půvabné sběračky v Madridu. „Občas je těžké soustředit se na ty správné balóny,“ utrousil s úsměvem Andre Agassi. Ostatně - kdo by se divil, že?

Tihle hoši jsou z Kalifornie, a tak na lyžích - snímek je z Düsseldorfu - poněkud tápou... Přesto: klobouk dolů před bratry Bryanovými! V deblu jsou ale přece jen lepší než na běžkách.

Nicole Vaidišová zaujala nejen na kurtě. Šestnáctiletá blondýnka, která na podzim vyhrála tři turnaje (!) WTA Tour v řadě - v Soulu, Tokiu a Bangkoku - a na konci roku se našla na 15. příčce světového žebříčku, je totiž tvář firmy Reebok a na reklamních fotografiích jí to mimořádně sluší.

Jean-Michael Gambill v roli ošetřovatele aneb Američan se samičkou ocelota při turnaji v Delray Beach. Kočkovitá šelmička je na seznamu ohrožených druhů, ale americký tenista se k ní údajně choval gentlemansky.

Na pár minut pilotem aneb Jiří Novák v kokpitu letounu MD-11. „Přistával jsem, bohužel jsem tu mašinu rozbil,“ komentoval zajímavou zkušenost na trenažéru společnosti FedEx v Memphis. „Byl to neskutečný zážitek, všechno vypadalo jako ve skutečnosti. Taky ten simulátor stojí patnáct miliónů dolarů,“ usmíval se »Novča«.

Trénink, nebo pouhá vyjížďka? Chilan Massu se sice zřejmě chce do objektivu usmívat, ale v horském terénu mu to jde, zdá se, poněkud ztuha...

Syn? Přece Boďa! „Já to jen nadhodil a Jana řekla: Tak jo, bude to Bodik,“ popisuje Bohdan Ulihrach hledání jména pro prvorozeného syna. Ten přišel na svět 24. května v porodnici u Apolináře. „Asi z něj bude plavec, sestřičky říkaly, že tak velké nohy ještě u novorozence neviděly,“ usmíval se Ulihrach.

Klubovní pamětníci u jednoho stolu aneb Renata Vikartová (vlevo) a Jára Bečka s partnerkou

Rok skončil v Letenském záměčku 2005

Vlasta a Václav Bervidovi
na sportovně-společenských akcích
I. ČLTK většinou nechybějí

V sobotu 17. prosince se na Prahu celý den snášely sněhové vločky. Tradiční klubová vánoční party v Letenském záměčku nemohla mít lepší kulisu a atmosféru, zvláště když každého hned po vkročení do noblesních prostor vítal horký punč...

Se sezónou 2005, ve které se I. ČLTK konečně osamostatnil i na katastrálních mapách, se přišla rozloučit stovka členů včetně největších pamětníků: nechyběla totiž paní Renata Vikartová, která je na Štvanici doma od roku 1934, ani Jára Bečka, jehož tatínek byl dlouholetým prezidentem klubu. „Jsem hrozně ráda, že vedení klubu drží tuhle tradici vánočních setkání,“ těšilo Renatu Vikartovou, která hrávala na Štvanici s Drobným či s Javorským. „Byla jsem jejich mix-partnerka,“ usmála se velká tenisová dáma, která

už - na rozdíl od Járy Bečky - nechává forhendy a voleje mladším ročníkům, i když osmdesát let by jí hádal málokdo.

„Já jsem v klubu vyrostl a chodím hrát na Štvanici dodnes,“ usmíval se o rok mladší Jára Bečka a jeho partnerka neotálela a vyjmenovala jeho poslední tenisové úspěchy. Doyen klubu si ale na oko postěžoval: „Letos se mi na mistrovství světa seniorů v Turecku příliš nevedlo, předloni jsem hrál líp. A doufám, že posvácení mě čeká zase příště, to budu nováčkem ve vyšší věkové kategorii - od osmdesátky,“ usmíval se. I on je členem klubu od třicátých let minulého století. „Rok vám nepovím, ale v jedenačtyřicátém jsem hrál svoje první Pardubice, takže členem I. ČLTK jsem musel být už dávno. Já na Štvanici vyrůstal už jako kluk.“

Kvalita prověřená časem

► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TRINECKÉ ŽELEZÁŘNY

MORAVIA STEEL

TRINECKÉ ŽELEZÁŘNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,
739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz
MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,
tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,
www.moravia-steel.cz

Pánská jízda: zleva Jan Vydra, Vladislav Šavřda, František Stejskal, Jiří Pikora, Emil Haisman, Tomáš Bělohradský a Jiří Hřebec

Vladislav Šavřda a František Stejskal předali cenu pro nejlepšího hráče klubu v roce 2005 Janu Hernychovi

Neznitelný tanečník Petr Jurosz a Karel Eliáš s partnerkou

Andrea Šavřdová ve společnosti Emila Haismana

Oba pamětníci se shodli na jednom - tradice společenských večerů, a nejen vánočních, k I. ČLTK patří! „Takové klubové akce pamatuju z mládí,“ komentoval party v Letenském záměčku Jára Bečka a Renata Vikartová dodala: „Já už jsem Vláďovi Šavřdovi řekla, že to dělají moc dobře! Jenom mě mrzí, že klub při povodních přišel o řadu cenností, a tak se snažím dohledat všechno, co mám doma, abych to předala.“

V kratičce oficiální části večera byla vyhlášena anketa »Štvanický kanár« - nejuspěšnější hráči klubu. Pak už se diskutovalo, mnozí ochutnávali lahůdky z rautového stolu a později došlo i na tanec. Když lehce po desáté odcházeli senioři, zvedla se i klubová jednička Jan Hernych. „Na téhle party jsem prvně, ale určitě je fajn, že ji klub pořádá, i když spíš chodí starší ročníky. Každopádně to přispívá k dobré klubové atmosféře. A pokud jde o moje ocenění: Myslel jsem, že vyhraje spíš Ivo Minář, na žebříčku je o místo přede mnou. Ale včera jsem se dozvěděl, že jsem vyhrál, tak jsem si rád přišel pro cenu,“ usmál se davisupový reprezentant, jemuž dal kratičce před odchodem pár tenisových rad

na dobrou noc Pavel Huřka. Zatímco v předním sále a u baru se především debatovalo, v zadní části úřadoval diskžokej a nestárnoucí playboy Petr Jurosz začínal řídit na parketě. Postupně se přidávali další, štvanickým mládím počínaje - skvělé kreace předváděli především Honza Mertl a Kateřina Kramparová - a členy výboru klubu konče. Vladislav Šavřda si na dovádění na parketu odložil sako a vyhrnul rukávy, zatímco Petr Šimůnek a Pavel Huřka zůstali distingovanými pány i krátce po půlnoci, podobně jako prezident I. ČLTK František Stejskal. Tančil i Petr Levý s manželkou a řada dalších párů, zatímco Ivan Nekola s Milanem Šrejbreml vysílali tančit jen své drahé polovičky a k parketu se vůbec nepřibližovali, podobně jako šéftrenér klubu Jaroslav Jandus.

Ještě dlouho po půlnoci bylo v Letenském záměčku plno a šéfa klubu Františka Stejskala hrálo u srdce, že se party vydařila. „Já říkám pořád, že klubový život neznamená jen tenis. Tohle všechno k němu patří, protože I. ČLTK je sportovně-společenský klub.“ Tak zase za rok...

2005

Klubovou jedničkou Hernych

Ne všichni ocenění v anketě »Štvanický kanár«, v níž hlasovali trenéři klubu a členové výboru, si v Letenském záměčku přišli pro ceny. Nejlepší hráčka I. ČLTK Michaela Krajčicková hrála v Nizozemsku, na turnaji byl i nejlepší žák Lukáš Vrnák, jednička mezi žákyněmi Kristýna Plíšková pro změnu teprve končila soustředění v Itálii. Tři z nejlepších hráčů klubu v sezóně 2005 si ale pro ceny přišli - Jan Hernych, jednička

mezi muži (Iva Minářová porazil o pouhých pět hlasů), a nejlepší junioři Kateřina Kramparová a Martin Kameník. Nechyběli ani nejlepší amatéři (označení rekreatanti by mohli cítit jako mírně pejorativní...), kteří bojovali o body ve štvanickém satelitu. Jedničkou roku 2005 se stal Luboš Zahradník před bratrem Pavlem a Miroslavem Tomkou. Ceny nejuspěšnějším předali manažer I. ČLTK Vladislav Šavřda a prezident klubu František Stejskal.

Tři nejuspěšnější »rekreatanti« klubu: uprostřed nejlepší hráč štvanického satelitu Luboš Zahradník, vlevo jeho bratr Pavel a vpravo celkově třetí Miroslav Tomka

František Stejskal blahopřeje nejlepší juniorce klubu Kateřině Kramparové

Kam vyrazíte na lyže?

Jaroslav Jandus: „V zimě i v létě jezdíme s rodinou na Chopok - v zimě na lyže, v létě odtamtud vyrážíme na túry do Vysokých Tater. A rádi bychom se konečně podívali i do Rakouska nebo do Itálie.“

Pavel Huřka: „Začátkem března se chystáme v tradiční sestavě - Šavřdovi, Stejskalovi, Rybínovi, Šimůnkovi - do Rakouska. Je tam perfektní lyžování za rozumné peníze.“

Jana Pikorová: „Díky Vlastě Vopičkové, která mi ochotně nabídla, že za mě na týden vezme školičku, pojedeme v březnu do Rakouska. Těším se, protože lyžuji strašně ráda, jako holka jsem dokonce lyžovala závodně. V mém věku už ovšem, bohužel, nevydržím na kopci celý den...“

Jan Hernych: „Já stál na sjezdovkách jenom dvakrát v životě, naposled na střední škole. Ale musím říct, že mě to docela bavilo. To na běžky jsem přece jen párkrát vyrazil, na chatě u Kolína.“

Michaela Krajčicková: „Na hory nejezdím, naposledy jsem byla asi v sedmé třídě. Zimní sporty mě nijak zvlášť nepřitahují, mám radši teplo.“

Iva Šimůnková: „Jezdíme pravidelně několikrát za rok, teď se chystáme se známými do Val Gardeny. Jsou tam krásný sjezdovky, takový široký »Václaváky«, což oceňuju především já, protože jsem nejhorší lyžařka v rodině...“

Iveta Benešová: „Nelyžuji, v životě jsem na lyžích nestála, i když bych to hrozně ráda zkusila. Teď se ale bojím, abych si nezlomila nohu, takže to asi přijde teprve až skončím s tenisem.“

Jiří Fenc: „Každý rok jsem jezdil do Bedřichova, ale už pět šest let jsem nebyl... Což mě mrzí, protože lyžuji rád. Carvingový lyže prostě neznám, já byl naposled na horách v době, kdy se říkalo, že čím delší lyže, tím lepší...“

Luboš Zahradník: „Lyžuji rád, aspoň na prodloužený víkend se snažím vyrazit každý měsíc. Rád jezdím do Saalbachu, do Lechu nebo do Araby.“

Titul starý víc než třicet let

Psal se rok 1975 a nejvyšší soutěž smíšených družstev měla úplně jinou atmosféru než dnes. A hráli ji všichni nejlepší. Ne z povinnosti, ale pro radost a prestiž. Kodeš, Hřebec, Pála, Zedník, Kukul, Šmíd, Složil, bratři Huťkové...

„My tehdy na ligu usilovně trénovali, byl to pro nás jeden z vrcholů sezóny. Na zahraniční turnaje jezdili tři čtyři nejlepší hráči, ostatním zbývala domácí mistrovství, liga a celostátní turnaje,“ vysvětluje Vladislav Šavřda, v roce 1975 člen týmu, který získal pro I. ČLTK, tehdy I. ČLTK DP Praha, mistrovský titul. Kromě něj se pod ligový triumf podepsali Pavel Huťka, Pavel Složil, Ladislav Týra, Josef Seifert, Ivan Jankovský, Vlasta Vopičková, Jana Pikorová a Hana Hüblerová, trenérem byl Jaroslav Hlaváček a vedoucím družstva Miloš Konrád.

Liga se tehdy hrála na jaře, úplně jiným systémem než dnes. Co zápas, to víkend. V sobotu devět utkání, v neděli osm, šlo celkem o 17 bodů! A nechyběly dva mixy na závěr.

„Ty jsme dvakrát nemilovali, ale - jinak jsme se na ligu pokaždě těšili,“ říká Pavel Huťka. V pětasedmdesátém byla nejvyšší soutěž po letech, kdy ji hrály jen čtyři kluby, desetičlenná a soupisky jednotlivých družstev stály za to. Za Slavii v tom roce hráli Zedník, Pála, Granát a Koželuhová, za Spartu, která za sebou měla šňůru titulů, Kodeš, Písecký, Navrátilová a Tomanová, za Olymp, tehdejší Rudou hvězdu, Hřebec, za Přerov Petr Huťka, Melka a Přinosil, za Zbrojovku Brno Šimbera, Bedáň a Pichová, za Slavii VŠ Plzeň Šmíd, Vavřík a Birner, za VSŽ Košice Medonos a Slížek...

„Favoritem ligy byla určitě Slavia, my měli hodně mladý tým, hlavně pokud jde o kluky,“ vzpomíná Pavel Huťka, tehdy jednička I. ČLTK. V bitvě o titul udolal Zedníka. „Bylo to na staré jedniče, vyhrál jsem ze dvou mečbolů - aspoň myslím,“ usmívá se. Rozhodující bod, který znamenal i ligový titul, získali v mixu Šavřda s Pikorovou, když udolali pár Zedník - Gromwellová.

„Pro nás byla liga pokaždě událost, zážitek, jeden z vrcholů roku. Takže i náš vztah k téhle soutěži byl jiný než dnes. Vzpomínám na ty roky hrozně ráda. Byli jsme parta a ještě k tomu

vyhrávali - nemělo to chybu,“ vzpomíná Jana Pikorová. „Liga tenkrát měla náboj, s dneškem se to vůbec nedá srovnat.“ Vítěznou bitvu o rozhodující bod v mixu po boku Šavřdy už si prý současná trenérka štvánické školičky nevybavuje, zato vzpomíná na jiné věci: „S Vládou bývala legrace. Občas totiž přišel na kurt a povídá: Jano, dneska musíme hrozně rychle vyhrát nebo rupnout, ve tři musím být v Chuchli. Už tehdy byl hračička a hráč, o dostihy nesměl přijít kdyby neví co... Ale deblista byl skvělej! Ostatně - my spoustu zápasů rozhodli v deblech nebo v mixech, protože většina z nás čtyřhru uměla.“

Celá tehdejší doba byla jiná, pro dnešní mladou generaci v mnohém nepochopitelná. I pokud jde o sport. Kdo dnes ví, jaké výhody měli tzv. statutární hráči? Že existoval jakýsi maskovaný poloprofessionalismus? Že každý špičkový sportovec musel mít zaměstnání, i když do něj fakticky za celý rok nepřišel?

„S Pavlem Huťkou jsme zažili neskutečnou situaci - když si šel do Dopravních podniků dojednat zaměstnání. Personální ředitel totiž nechápal, že to bude práce jen »jako«,“ líčí Šavřda a Huťka pokračuje: „Já tehdy dodělával vysokou, a tak jsem řekl, že průvodčího dělat nemůžu, že se přes den učím a trénuju. A ten personální na to: Tak to budete dělat v noci! Vláďa ležel pod stolem a dusil v sobě smích. Nakonec to skončilo tak, že mi prezident klubu, pan dr. Václav Kliment, zařídil místo závozníka v Technických službách Dopravních podniků v Karlíně,“ usmívá se Huťka. „Když jsem pak dostudoval, měl jsem v Dopravních podnicích židli v kanceláři a na dveřích cedulku se jménem. Nikdy jsem tam pochopitelně nebyl...“

I. ČLTK DP Praha tedy v roce 1975 triumfoval v nejvyšší domácí soutěži a dočkal se odměny: účasti v příštím ročníku PMEZ. Ten se hrál v červnovém týdnu roku 1976 v Paříži. Do města pod Eiffelovkou ovšem kompletní družstvo neodjelo. „Pohár mistrů se hrál podle pravidel běžných v západní Evropě, tým tvořilo šest mužů,“ říká Pavel Huťka. „Samozřejmě, že mě to štválo, asi víc než Vlastu (Vopičkovou), která byla o kus dál než já a možná ten týden hrála nějaký turnaj v zahraničí.

Mistr ligy z roku 1975, tým I. ČLTK Praha. Zleva sedí Pavel Huťka, Ladislav Týra a Vladislav Šavřda, stojící (zleva) prezident klubu Václav Kliment, Jana Pikorová, Ivan Jankovský, Vlasta Vopičková, trenér Jaroslav Hlaváček, Hana Hüblerová, Pavel Složil a vedoucí družstva Miloš Konrád.

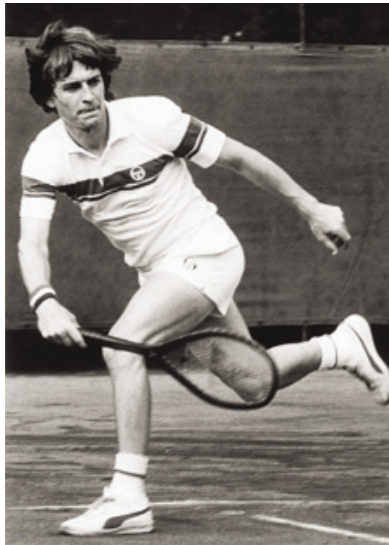
Ale pro mě, která jela ven jednou za čas, s výjimkou cest do »lido-demo« (pozn. pro mladší ročníky: do socialistických zemí jako Sovětský svaz, Maďarsko, NDR, Polsko...), byl zážitek dostat se do Paříže, takže jsem si tu cestu vyprosila,“ vzpomíná Jana Pikorová.

A tým ze Štvánice v Paříži zářil! První zápas: výhra nad Rakušany. „Vzpomínám si, že jsem porazil Feigla,

tehdejší rakouskou jedničku,“ glosuje to Pavel Huťka. Druhé kolo: triumf nad dalším favoritem, domácím Racing Clubem de Paris, Huťka porazil Govená. Bitva o finále: výhra nad Real Club de Tennis Barcelona. Huťka udolal skvělého Muňoze! „Vidím to jako dnes: v Paříži byla nesnesitelná vedra a Muňoz nastoupil na rozehrávku v teplácích! Asi aby mi ukázal, že jemu vedro nevadí. Ale nepomohlo mu to,“ usmívá se Pavel Huťka.

Finále! Tam čeká relativně nejslabší soupeř, TC Primerose Brusel. Jenže... „Favority jsme porazili, ale ve finále, kdy to mělo být jasné, jsme ten poslední krůček neudělali,“ lituje ještě dnes Šavřda a vzpomíná na rozhodující čtyřhru, v níž chyběl k vítězství třikrát jeden míč. Škoda, jméno I. ČLTK Praha mohlo figurovat i v análech Poháru mistrů, který, bohužel, postupem času také ztratil lesk...

1975

Pavel Huťka byl v roce 1975 jedničkou družstva ze Štvánice

Občas šéfa řídím, přiznává Hana Kurzová

Že by HANA KURZOVÁ jednoho dne nepřišla do kanceláře, to si prý manažer I. ČLTK Vladislav Šavřda vůbec nedokáže představit. „Byl bych jako bez ruky,“ usmívá se a na adresu sekretářky klubu, která pracuje na Štvanici už víc než devět let, od listopadu 1996, pje jen slova chvály.

Co všechno »musíte« jako sekretářka klubu?

„Vedu veškerou agendu, členskou i ekonomickou, a jsem sekretářkou manažera.“

Do kanceláře I. ČLTK vás prý přivedla náhoda?

„To je pravda. Po vysoké jsem pracovala ve výpočetním středisku v Teplicích a po přestěhování do Prahy zůstala v domácnosti, respektive jezdila s manželem po turnajích. Jenže po patnácti letech mě to doma přestalo bavit, dcery už také nepotřebovaly, lépe řečeno nechtěly, mít matku neustále v patách. A tak, když moje předchůdkyně odešla na mateřskou, zeptala jsem se Vládi Šavřdy, co by tomu říkal, kdybych nastoupila místo ní. A on, že to je bezva...“

Řekněte - kdo koho ve štvanické kanceláři řídí? Vy manažera, nebo Vladislav Šavřda vás?

„Z hlediska hierarchie samozřejmě on mě, ale jinak je to vzájemné. I když on má určitě občas pocit, že řídím především já jeho. A někdy je tomu zřejmě i rád... (smích).“

Co vás na Štvanici nejvíc těší?

„Že se podařilo klub zvelebit a rozšířit jeho aktivity. Že I. ČLTK zdaleka nežije jen tenisem, ale i řadou dalších aktivit, sportovních i společenských. Tradic

jsou klubová mistrovství v tenisu - singly i debly, golfu, bowlingu, squashi a nově i scrabblu. Teď se zřejmě rozjede i šachový turnaj. V areálu je kadeřnictví a pedikúra, regenerace, fyzioterapeut, nově i golfový simulátor. Pořádáme klubové dny, tradiční vánoční večery... Jen bych si přála, aby členové navštěvovali všechny akce ještě v hojnějším počtu a také se naučili v klubu víc žít, aby to pro ně nezačínalo a nekončilo jen odehráním hodiny na kurtě.“

Vy jste docela zapálená klubová sekretářka, že?! Kdy a jak jste vůbec potkala tenis?

„Vdala jsem se do tenisové rodiny, to je prapůvod všeho. Pak už mě tenis rychle pohltil, začala jsem ho i hrát.“

Na jaké úrovni?

„Jako nadšená rekreatka. I když asi tři roky jsem hrála i za štvanické céčko (úsměv).“

Jak často hrajete?

„Byly doby, kdy jsem hrála každý den, ale to jsem zde ještě nepracovala, teď se dostanu na kurt tak dvakrát týdně.“

Jste na Štvanici už desátý rok, čím to, že už jste neudělala nějakou změnu?

„Protože mám moc ráda tenis a lidi, se kterými tady pracuji. A kontakt s lidmi - což je převážná náplň mojí činnosti.“

Je vůbec něco, co vás na Štvanici nebaví?

„Nemyslím, protože i urovnávání případných sporů nebo vysvětlování některých věcí mi nedělá problém. Spíš mě mrzí občasná neochota některých členů uznat určité priority klubu a nemít na zřeteli jen vlastní zájem.“

Štěstí přeje připraveným

Členské příspěvky I. ČLTK Praha pro rok 2006

Vstupní členství hrající

Je určeno pro fyzické osoby, je doživotní, ne však dědičné.

Vstupní členství rodinné

Pro rodiny s dětmi do 18ti let, nebo studujícími dětmi.

Vstupní členství zvýhodněné

Pro osoby do 18ti let, studující a důchodce.

Vstupní členství nehrající

Pro fyzické osoby, které se chtějí stát členy klubu a využít všechny klubové prostory s výjimkou tenisových dvorců.

Roční členství hrající

Je určeno pro členy klubu (fyzické osoby) a zajišťuje vydání členské karty opravňující ke vstupu do areálu, prostorů šaten a posilovny a k rezervaci tenisového dvorce; dále zajišťuje bezplatné využívání všech klubových prostorů a slevu na hodiny v hale.

Roční členství rodinné (typ 1)

1 rodič hrající + 1 rodič nehrající + dítě do 18ti let (nebo studující)

1 rodič hrající + 1 rodič nehrající + 2 děti do 18ti let (nebo studující)

Roční členství rodinné (typ 2)

Oba rodiče hrající + dítě do 18ti let (nebo studující)

5 000 Kč

10 000 Kč

3 000 Kč

5 000 Kč

11 000 Kč

15 000 Kč

17 000 Kč

20 500 Kč

Oba rodiče hrající + 2 děti do 18ti let (nebo studující)

Roční členství rodinné (typ 3)

Oba rodiče hrající - bez dětí

Roční členství zvýhodněné

Je určeno pro nehrající členy, osoby do 18ti let, studující a důchodce.

Roční členství dočasné

Je vhodné pro osoby, které pobývají na území ČR pouze omezenou dobu, nebo pro ty, kdo nemají zájem o stálé (doživotní) členství. Zajišťuje všechna práva hrajícího člena po dobu jednoho kalendářního roku (viz roční členství hrající).

Roční členství firemní

Lze získat libovolný počet karet, které zajišťují všechna práva řádného člena klubu a jsou přenosné, tedy použitelné i pro hosty a obchodní partnery společnosti.

Roční členství udržovací

Pro členy klubu, kteří nemohou nebo nechtějí užívat žádné služby v areálu s výjimkou klubové restaurace.

22 000 Kč

18 000 Kč

4 000 Kč

16 000 Kč

35 000 Kč/1 karta

1 500 Kč